

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: H. DURBAN-HANSEN

Redaksjonens adresse:
Ekebergvn. 23 — Oslo 50

NR. 4

APRIL 1948

7. ÅRG.

Arven —

Det er ikke lett å skulle overta redaktørstillingen etter en som har lagt ned så meget interesse og arbeid i tidsskriftet som min forgjenger. Selv betenker jeg meg ikke på å si at N.F.T. ved ham er drevet opp til å være et meget respektabelt og respektert fagtidsskrift, hvis anlegg er flott og hvor rammen er vid. Skal det kunne bygges videre og gjøres forbedringer, vil jeg i langt større grad enn herr Stensdal måtte håpe på små og store, norske og utenlandske samleres og filatelisters hjelp og interesse. Og jeg behøver lesernes overbærenhet; men jeg avviser ikke hermed kritikk, som kan være både sunn og gagnlig. Derfor vil jeg gjerne høre litt om alt, selv om jeg ikke bestandig lover å føye meg. Det felles mål vil dog alltid være å kunne utrette noe positivt, til beste for saken og samlerne.

Et program har jeg nok: Stadig verdifullt stoff lagt fram i en lett leselig form. Både spesialemner — såkalt høyere filateli — og mer populært stoff vil jeg søke, kanskje mest det siste, fordi filateli for gjennomsnittssamleren skal være hobby og avspenning, ikke lidenskap eller krevende vitenskap. Alle landsdeler skal komme til orde, og fleres syn på tingene, — gjerne diskusjon, men ingen polemikk. — Redaktøren ser det også som sin oppgave å gjøre kontakten med utlandet sterkere, en god internasjonal posisjon vil være av stor betydning for norsk filateli. Herr Stensdals idé med spesialnummer for enkelte land vil bli fortsatt, men jeg røper foreløpig ikke hva som står for tur. — Endelig håper jeg at det gjennom N.F.T. skal lykkes å knytte Postverket som postformidler og frimerkeutgiver nærmere til oss, vi trenger unektelig hverandre.

La oss så fortsette å bygge opp tidsskriftet!

H. D.-H.

*Vårt tidsskrifts redaktør
februar 1943—mars 1948.*

Jarle O. Stensdal.

NORSK FILATELISTFORBUNDS TAKK

Når samtlige abonnenter på Norsk Filatelistisk Tidsskrift har motatt nr. 2/3 1948, vil de se at Tidsskriftets mangeårige redaktør, herr Jarle O. Stensdal, slutter i sin stilling. Jeg finner det da naturlig at det fra Norsk Filatelistforbunds side bringes herr Stensdal en hjertelig takk for alt det uegennyttige arbeid han i fem år har nedlagt for å bringe vårt tidsskrift fram til hva det er i dag — et tidsskrift som det står respekt av og som vel kan sies å være Skandinavias, om ikke Nord-Europas beste filatelistiske organ. Jeg er sikker på at jeg har alle med meg, ikke bare de klubber som er tilsluttet Forbundet, men samtlige som har nytt gleden av Tidsskriftet, når jeg retter denne takk til herr Stensdal.

Jeg er ganske sikker på at der kunne være andre som på en bedre måte enn jeg var i stand til å bringe herr Stensdal den hyldest han fortjener, andre som har hatt anledning til å samarbeide med ham i lengre tid. Jeg tror det rette bevis for erkjennelsen av det gode arbeid herr Stensdal har nedlagt, ble gitt uttrykk for ved at Tidsskriftets heders-tegn for 1947 ble tildelt ham.

NORSK FILATELISTFORBUND

F. Walter-Johannesen.

President.

J - O - S

Noen ord fra Tor Joh. M. Holtan.

Med dette nummer har Norsk Filatelistisk Tidsskrift skiftet redaktør. Det er nesten ikke til å tro, for for de fleste filatelister er Jarle O. Stensdal og Tidsskriftet blitt synonyme begreper som har innarbeidet seg i vår bevissthet gjennom de senere år.

Da Norsk Filatelistisk Tidsskrift så dagens lys i 1942, var det mange som spådde at *det* barnet ville ikke bli gammelt. Og tidspunktet var jo også temmelig ugunstig for starten av et nytt foretagende, — under krigstidens mange restriksjoner og bestemmelser. Men det gikk det òg. Og ser vi på vårt kjære tidsskrift i dag, må alle være enige i at de dystre spådommer er gjort helt til skamme. For Tidsskriftet er stadig gått framover både redaksjonelt og utstyrmessig og framtrer i dag som ett av de beste filatelistiske blad.

Fra og med nr. 2/1943 overtok Jarle O. Stensdal redaksjonen, og når jeg nå sitter og blar igjennom de 5 årganger han har redigert, må jeg si at redaktøren har beredt oss mange gleder ved alle de velredigerte nummer han har gitt ut. La det være sagt: Stensdal var et funn som redaktør. Gjennom sine sikre filatelistiske kunnskaper, hvor han særlig har lagt sin elsk på frimerkebildet og motivet, har han tatt sitt redaksjonelle standpunkt og forfektet dette med sin gode penn. Ved sin stilling som Poststyrets konsulent og filatelistiske kontaktmann har han hatt den beste forbindelse oppover og har kunnet legge fram sine meninger bl. a. om frimerkeutstedelsen på en klar måte. Og selv om man ikke bestandig behøver å være enig med ham, respekterer man alltid en fair motstander som har sine meningers mot.

Hovedvanskeligheten for redaktøren av et filatelistisk tidsskrift er å skaffe lødig stoff, og her har Stensdal hatt et overmåte heldig grep på tingene. Ved sine gode forbindelser i inn- og utland har han skaffet fram et veld av gode artikler fra de forskjelligste felter innen filateli, og målbevisst søkt å belyse de forhold som har vesentlig interesse for norsk filateli.

Spesialnummerne om Storbritannia og Frankrike og særtrykkene var glimrende ideer, som jeg håper blir fortsatt, og disse har også fått hedrende omtale i utenlandske tidsskrifter. Utgivelsen av Norges-katalogen på engelsk var også Stensdals idé, og den bringes i lykkelig havn i disse dager. Jeg må også få nevne hans interesse for å spre kjennskapet til utenlandsk filatelistisk litteratur og tidsskrifter. I vår tid, hvor den enkeltes reisemuligheter og kontakt utad er så begrenset, er det dobbelt viktig å holde norsk filateli orientert om hva som foregår ute i den store, vide verden.

Gjennom Stensdals 5-årige uegennyttige redaktørtid er Norsk Filatelistisk Tidsskrift blitt arbeidet fram til ett av forbundets og filatelitenes største aktiva. Og i sitt filatelistiske virke har han skaffet seg bare venner overalt, så det er med den største beklagelse vi hører at han nå har trukket seg tilbake. Det sies at «det skal kuler til en trønder», men det er heldigvis ikke en kule som har stoppet Stensdals virksomhet foreløpig. Men arbeidspresset og arbeidsmengden ble for stor i lengden, selv for ildsjelen Stensdal, og helbredshensyn krevet en forandring.

Kjære Stensdal, ved ditt virke i og for tidsskriftet vårt har du for alltid sikret deg en hedersplass i norsk filateli historie, og jeg er sikker på å ha alle norske filatelister med meg når jeg bringer deg vår aller beste takk for hva du har ytet for Tidsskriftet gjennom disse år og derigjennom også for norsk filateli. Og utdelingen av Norsk Filatelistisk Tidsskrifts hederstegn til deg var bare et lite, men vel fortjent bevis for vår takknemlighet for din store innsats.

*

Heldigvis betyr ikke dette at du for alltid trekker deg ut av all filatelistisk virksomhet, og jeg håper at både din egen klubb i Oslo og Forbundet må få nytte godt av din arbeidskraft og hjelp i årene framover. For du har aldri vært mannen man appellerte forgjeves til hvis det knep.

Tor Joh. M. Holtan.

Redningsdåd — og fakta.

Fra okkupasjonstiden.

Fra den tyske Korvettenkapitän Hans Meisner, bosatt i Delbrück, Westfalen, har Poststyret for kort tid siden mottatt et lengre brev, som i korthet sagt er en bønn om en skriftlig bekreftelse fra Postverket på at hr. Meisner panikkdagen (10. april) 1940 i Oslo fra HP hadde reddet hele Postverkets daværende frimerkesamling fra å bli stjålet, brent eller bombet. Tross stygge og ondsinnete angrep på samlingen fra slemme landsmenn oppbevarte tyskerne skatten, og besørget den også trygt levert tilbake til en norsk offisiell «kommisjon», som han tilkalte. Som takk for sin tapperhet fikk hr. Meisner av kommisjonen «et vakkert utvalg norske frimerker» til sin egen samling. (Aha!)

— Så vidt tyskeren.

Det faktiske forhold er at Poststyret evakuerte Postmuseets samling av frimerker i en koffert til Norges Banks avdeling på Lillehammer allerede den 14. mars 1940, etter forutgående avtale med banken om leie av lukket depot der.

Lillehammer ble ikke tatt av tyskerne før 22. april 1940, og 28. april 1940 ble Postmuseets frimerkesamling av Wehrmacht annektert i bankens hvelv som bytte og ført til det tyske Abwehrstelle i Klingenberggaten 5, Oslo.

Nåværende norsk ambassadør i London, P. Prebensen, gjorde henvendelse på Poststyrets vegne til «Der Herr Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete» gjennom Gesandtschaftsrat Dr. Weber den 24. mai 1940, og 4. juni 1940 samtykket «Der Herr Reichskommissar osv.» i at frimerkesamlingene ble tilbakelevert Poststyret mot kvittering. Det var heldigvis ikke kommet noe bort mens samlingene var i tyskernes hender.

Senere ble frimerkesamlingen evakuert til Kongens gruve på Kongsberg. Men tyskerne hadde fått rede på at det her var sikre opplagsrom. De rekvirerte en 4-etasjes «bygning» 2 km inne i fjellet med 400 m tykt fjelltak over og brukte den til lagring av bilgummi for 5 millioner kroner. Dog således at lageret lett kunne settes i brann om det skulle vise seg nødvendig. — Like i nærheten av dette lageret ble Postmuseets styrer anvist en liten grotte til oppbevaring av museets frimer-

kesamling. Han fant imidlertid ikke å kunne bruke den, særlig fordi tyskernes bilgummi lå like i nærheten og fordi han gjennom Bergverksmuseets styrer, stiger Sannes, fikk brakt på det rene at tyskerne hadde truffet forberedelser til å ødelegge lageret av bilgummi. I tilfelle ville Postmuseets frimerker også være blitt ødelagt.

Postmuseets frimerkesamlinger fikk han plasert i et nyutsprengt rom på ca. 1500 m², sammen med samlinger fra Bergens Museum, Nasjonalgalleriet, Universitetsbiblioteket m. v. Her var elektrisk oppvarming og lys, og ikke å forglemme fuktighetsmåler. Rommet lå langt borte fra tyskernes gummilager. Om det var blitt satt i brann, ville frimerkesamlingene ikke ha tatt skade. De var pakket i treforete stålskrin, som igjen var satt inn i stålplateskap.

Etter frigjøringen ble de hentet hjem igjen og er nå som kjent montert i Postmuseet.

*

Vi behøver vel neppe å tvile på at hr. Meisners fantasi har spilt ham et puss. Det er ikke hans egen Norges-samling vi ville dra i tvil, — men en forstår bedre både fantasien og historien når vi legger til at hr. Meisner overfor en tysk dénazifiseringsdomstol (Spruchkammer) trenger litt å «stive seg opp med»; og hr. Korvettenkapitän Meisner slutter sitt brev slik: «Es handelt sich in meinem damaligen Verhalten für mich selbstverständlich nicht um eine Sensation oder auch nur Ungewöhnliches, sondern um eine ganz natürliche Handlung. Weil aber die einfachsten Selbstverständlichkeiten heutzutage bezweifelt werden, wenn man sie nicht beweisen kann, wäre ich Euer Excellenz für eine Bestätigung des Sachverhaltes sehr dankbar. Es würde dies dazu beitragen, meine Situation vor der Spruchkammer wesentlich zu erleichtern.»

*

Opplysningene om denne talende og noe eiendommelige historie skyldes Postmuseets bestyrer, herr E. Tommelstad, som skal ha takk for godbiten. Sic transit gloria Meisner.

«Vomvendten»

Den siste norske filatelistiske bomben om det *andre* arket av 20-øres-merkene med omvendt V er altså et faktum. Til de av Arnstein Berntsen gitte opplysninger kan red. etter brev fra *Edvard Tinggård, Rjukan*, meddele at det av sist nevnte ble publisert en kortere og ikke inngående artikkel om sensasjonen i Rjukan Arbeiderblad for 10. mars i år. Ifølge artikkelen ble arket først oppdaget av en kvinnelig funksjonær ved Rjukan postkontor. Vedkommende dame hadde ikke forstand på den slags, og brydde seg heller

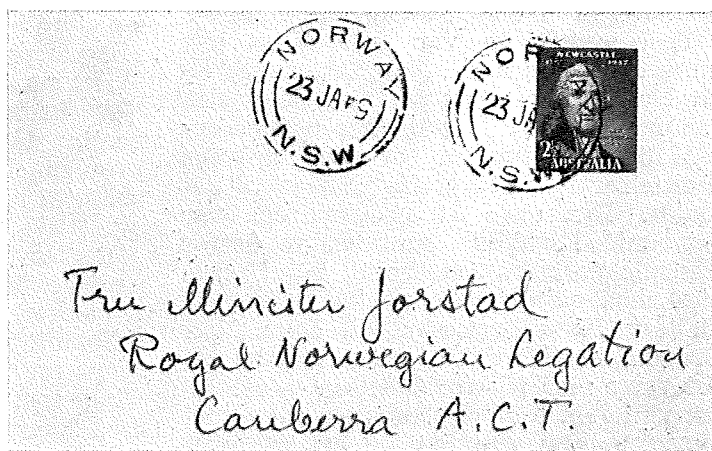
ikke om å overta raritetene. Rjukans daværende *postmester* kjøpte arket av damen, og han «satt» så i ro og stillhet på sin ervervelse inntil høsten 1946. Postmesteren, hvis navn ikke er oppgitt, var riktig nok ikke filatelist, men han hadde likevel et godt grep om hvilke verdifulle merker han var kommet i besittelse av. — Så vidt herr Tinggårds artikkel. Hvorvidt merkene fremdeles eies av den nevnte, ukjente postmester, eller de er solgt, opplyses ikke.

NORWAY — N. S. W.

— fritt oversatt Norge i utlandet. —

Det er unektelig pussig å se vedstående konvolutt, og morsomt å vite at det i Australia, i New South Wales, ligger en landsby som heter Norway, selv om den er liten. Navnet er til minne om det forholdsvis utbredte norske element som var der i gullgravertiden; i dag er det visstnok ingen norske der, men navnet sitter altså fast. Titt så på frimerket! De ser her det nå allerede famøse merket som bærer et feilaktig portrett. Merket kan også ses i midten på den nederste avbildning her, et klipp fra The Sydney Morning Herald, hvor det fortelles at den som *skulle* vært avbildet er offiseren til venstre, løytnant John Shortland den yngre, mens den som *ble* avbildet riktignok også var løytnant og het John til fornavn og Shortland til etternavn, men var førstnevntes *far*. — Er-rare humanum est!

For de tilsendte opplysninger om *Norway* takker red. hermed Norges minister i Canberra, Lars J. Jorstad.

BRITISKE KOLONIER I AMERIKA

Av skipsreder Abr. Od fjell.

(Fortsatt fra nr. 6, 1944)

New Brunswick.

Dengang Frankrike eide land i Canada, het den del som nå heter New Brunswick — «Nouvelle France». Ved freden i Paris 1763 fikk England de franske besittelser i Nord-Amerika, som de hadde styrt siden 1759 (Quebec's overgivelse).

Det var i 1761 at engelske kolonister slo seg ned i New Brunswick. I 1783, under U.S.' frihetskamp, kom emigranter og demobiliserte tropper hit, hvor de reiste nybygg. I 1785 ble New Brunswick egen selvstyrt koloni, etter å ha vært knyttet til Nova Scotia administrasjonsmessig fra 1761. I 1867 gikk kolonien inn i Canadas federasjon. New Brunswick har i dag ca. 410 000 innbyggere. St. John, den viktigste by, ligger i Bay of Fundy, og sjøvegen er derfor stengt om vinteren.

Postforbindelsen var ikke alltid lett vinterdags, hverken i New Brunswick eller Nova Scotia, hvis posthistorie er den samme. Før U.S.' frihetskamp hadde man i 1776 én postmester for alle Englands besittelser i Amerika, fra Canada til Jamaica. Den siste av postmestrene var Benjamin Franklin. Man brukte derfor å sende post fra Quebec til New York, som med skip sendte posten videre til Halifax, Nova Scotia og St. John, New Brunswick. Men etter frihetskampene ble det verre med postforbindelsen — iallfall om vinteren, for om sommeren gikk post sjøvegen. Om vinteren ble det en overlandrute fra Quebec gjennom New Brunswick til Halifax og derfra hver fjerde uke til Falmouth i England. I 1784 ble den første vinterpostturen gjort. Det tok 6 uker å tilbakelegge turen Quebec—Halifax; men verre ble det den andre vegen — da brukte man 102 dager. Men den ble og måtte underholdes med noen postkontorer og poststasjoner på ruten. Senere fikk man veger, og postiljongen kjørte regelmessig helt til 1876, da jernbanen mellom de to endestasjoner ble åpnet.

Gamle brev er meget etterspurt. Her er mange interessante poststempler. I 1851 — den første utgaven — var arket på 160 = 10 x 16, mens 1860-utgaven var på 100 = 10 x 10 i arket. Den første ut-

gaven er kostbar, 1860-utgaven er billig. Dette skyldes de store restbeholdninger (uten gummi). Leilighetsstempler på disse restbeholdninger er alminnelige.

Nova Scotia.

Nova Scotia ble oppdaget av John Cabot i 1497. Frankrike fikk sine første kolonier der i 1598. England tok landet i 1627; så ble det gitt tilbake til Frankrike i 1632, men tilfalt England igjen ved Utrecht-freden i 1714. Den nordøstlige pynten av Nova Scotia, Cape Breton, var hele tiden inntil freden i Paris (1763) fransk. England hadde besatt Cape Breton i 1758.

På grunn av Golfstrømmen er sørkysten isfri, og hovedbyen Halifax med sin store havn er alltid isfri. Befolkningen i dag er på ca. 460 000.

Det som er skrevet om posthistorie for New Brunswick, passer også for Nova Scotia. U.S. hadde flere flåtestasjoner hvor engelske frimerker ble brukt. Disse benyttet poststemplene «A 91» til «A 98» og «B 17», «B 18» samt «B 27» til «B 31».

Da Nova Scotia sluttet seg til den kanadiske federasjon, opphørte dets egne frimerker, av hvilke det var store restbeholdninger av 1860-utgaven. Disse ble kjøpt for \$ 18 000 av firmaet Bartlett & King, som igjen solgte i smått i London, med enorm fortjeneste — fortelles det.

Nova Scotias første utgave (1851) er meget populær og står høyt i pris.

New Foundland.

New Foundland er Englands eldste koloni.

Det var norske ætlinger fra Grønland som først oppdaget og besøkte Labrador og New Foundland. Senere ble det John Cabot som i 1497 oppdaget det på nytt; og allerede i 1500 ble fiskebankene besøkt av portugisiske, spanske og franske fiskere.

I Dronning Elisabeth's tid forsøkte Sir Walter Raleigh og andre å få anlagt en koloni på New Foundland, men uten hell. Det var lord Baltimore som i 1623 fikk

et nybygg i stand på øyas sørøstlige del. Han ansatte sin sønn som guvernør. I 1634 kom irske nybyggere, og i 1654 kom flere engelske kolonister med parlamentets spesielle tillatelse og hjelp.

Imidlertid hadde noen franske nybyggere slått seg ned ved Placentia. Nå ble det stadig krangel mellom de franske og engelske kolonister. Ved freden i Utrecht i 1714 — og senere ved freden i Paris 1763 — ble dog Englands rett til New Foundland bekreftet. Bare visse rettigheter ble gitt til franske fiskere — rettigheter som helt til den siste tid var et åpent og ofte diskutert spørsmål. Frankrike beholdt nemlig de to øyene St. Pierre og Miquelon. År om annet kommer det en fiskerflåte fra de forskjellige fiskerbyer på strekningen fra St. Malo til Bordeaux over til New Foundland. Franskmennene mente å ha eneretten til fisket på en lang kyststrekning — the French Shore — av New Foundland, og rett til å preparere fisken der. Videre hadde visstnok kongen i 1783 påtatt seg å flytte bort noen sjenerende fiskevær. I tidens løp er det nedsatt flere engelsk-franske kommisjoner for å få en løsning på spørsmålet, — men selv om kommisjonen innbyrdes var enig, så var det interesser i New Foundland eller andre som gjorde opphevelser. Til slutt ble det i 1904 ordnet på diplomatisk veg ved «give and take», dvs. «hale og fire»-politikken. I dag har alle franske fiskere de samme rettigheter til fiske og hummerfangst som nyfunnlenderne.

New Foundland har en meget stor fiskerflåte. Øya eksporterer fisk, jern og kobberkis. Befolkningen er i dag på ca. 300 000. Hovedstaden er St. John, en forholdsvis moderne by. Den led meget ved store branner i 1846 og 1892.

Labrador kom i 1809 under New Foundland. Her foregår det i stort med fiske og fangst, hva våre norske fiskere og fangstmenn godt kjenner til. Ca. 4 000 mennesker bor her.

Landet styres i dag av en regjeringskommisjon, tre englendere, tre nyfunnlendere og en generalguvernør.

Brev fra midten av det 17. århundre er kjent, og alle brev før 1894 er ettersøkt. Kolonien hadde ikke noe postkontor før i 1809, da guvernøren, admiral John Holway, ansatte en hr. Simon Solomon til

å betale til skipsførerene 1 d pr. brev som disse førte med seg, samtidig som han mottok 2 d pr. brev ved innleveringen. Hr. Solomon, som var urmaker og juveler, mistet sitt lager, sin forretning og postarkivet ved brann i 1817. Han fortsatte nå utelukkende som postmester, og i 1839 overtok hans sønn William plassen. Det var ved dennes arbeid og utholdenhet at New Foundland i 1857 fikk sine første frimerker.

Kystlinjen er ca. 3 000 sjømil, og landet er fattig, men det var enkelte private postruter som oppsto og som hjalp til, og i dag er der vel ikke mange som klager på postbetjeningen. Posten til Labrador var vanligvis sendt over Quebec, da tok den 90 til 100 dager, men i 1910 skrev generalpostmesteren i sin rapport at ruten til Labrador uten tvil var den mest krevende når det gjaldt mot og utholdenhet. I april det året ble turen utført over Belle Isle-stredet — 10 sjømil bredt — 3 ganger i en seilduksbåt mellom isflakene. Når dravis stengte farvannet, trakk postbudet båten over isen til åpen råk, hvorved post til Labrador kom fram på 20 dager fra St. John.

Det er atskillige interessante poststempler blant New Foundlands frimerker. Men det var også restbeholdninger av utgavene før 1900, — og mange av disse har fått leilighetsstempel.

New Foundland er vel som samleområde en av de mest populære av de mange britiske kolonier. Dette har vært utnyttet, for en må vel si at dette århundres mange frimerkeserier nærmest er laget av spesialister og for samlere. Ved siden av de vakre tidlige utgavene fikk New Foundland ved luftposten en rekke meget omtalte og kostbare «fløyne brev», fra Hawker's i mai 1919 til general Balbo's Atlanterhavsflybrev i 1933.

Prince Edward Island.

Denne øya ligger nord for Nova Scotia og ble oppdaget av Sebastian Cabot i 1497. Franskmennene slo seg ned der, men England tok øya i 1758 og fikk beholde den ved freden i Paris 1763, da den ble knyttet til Nova Scotia. Men straks etter 1770 ble Prince Edward Island egen koloni, som i 1873 ble tilsluttet den kanadiske federasjon.

Det er en ganske fruktbar og rik øy, rik både på jordbruk og industri, og den

har en dyktig befolkning — i dag ca. 90 000 mennesker. Helt opp til århundreskiftet var der ingen skatter, da øya hadde inntekter av utestående kreditter! Plikt-vegarbeid var den eneste form for unntak. — Hovedstaden er Charlottetown.

Posthistorie er her intet av, da hele ordningen var primitiv og tilfeldig, akkurat som i nabokoloniene omkring. Den første postloven kom i 1851, det første frimerket i 1861. Dette og samtlige etterfølgende merker ble trykt av Charles

Whiting, Beaufort House, London (kjent for sine mange essays til engelske frimerker). Et unntak danner 4½ d fra 1870, som ble trykt av The British American Bank Note Co., Montreal. Prince Edward Island's frimerker er ikke i skuddet, tross det faktum at en kan plate så å si hvert merke, og ingen høye priser — tvert om. — Brev er derimot sjeldne.

Fra og med budsjettårets begynnelse 1. juli 1873 fikk øya kanadiske frimerker. (Forts.)

Tjekkosllovakias frimerker etter frigjøringen.

Av Jarle O. Stensdal.

(Avslutning fra nr. 2/3 — 1948)

London-blokken.

I anledning av den tsjekkiske republikks 25-årsjubileum holdt den tsjekkiske filatelistklubb i London en frimerkeutstilling under beskyttelse av president Edvard Benes. Utstillingskomiteens formann var oberst Broz. På utstillingens åpningsdag — den 8. november 1943 — utga utstillingskomiteen med den tsjekkiske regjeringens tillatelse en blokk med 5 merker. Blokken var trykt i ståltrykk hos Waterlow & Son i et opplag av 35 000, men herav ble 1 300 tilintetgjort som makulatur. Hver besøkende på utstillingen

fikk kjøpt en blokk til en pris av 5/—. Den tsjekkiske filatelistklubb i London fikk 5 blokker pr. medlem, og frimerkehandlerne i London kunne hver få 100 stk. Restopplaget ble overtatt av amerikanske handlere. Den tsjekkiske feltpost hadde en egen avdeling på utstillingen, hvor blokkene ble avstemplet med et spesialstempel i grønn farge. Imidlertid kunne hverken blokken eller dens enkelte merker anvendes postalt, som frankatur kunne bare engelske merker benyttes. Blokken har altså bare delvis offisiell karakter.

Der finnes også ca. 100 utakkete blokker. Disse ble forært til høye personer, liksom utstillingskomiteens medlemmer fikk hver sitt eksemplar. Noen av disse utakkete blokker ble signert av president Benes og solgt til inntekt for Røde Kors. Blokken ble også trykt på utstillingsdiplomene. Et slikt diplom ble gitt til alle utstillere. Utstillingen innbrakte et nettooverskudd av ca. £ 4 000, som president Benes overleverte til det Røde Kors.

Etter frigjøringen kom de første blokker til Prag, hvor det ble vill spekulasjon med dem, idet ingen riktig visste hvordan de skulle bedømmes. I 1945 ble det betalt opptil 25 000 kcs. for den, men bare i løpet av et år sank prisen til 200 kcs.

Denne blokk er derfor bare av interesse som et minne fra krigens tid. Det samme er tilfelle med de blokker som ble solgt ved de tsjekkiske utstillinger i Sambandsstatene og Canada. Det tsjekkiske postverk har ikke anerkjent dem, og ingen kataloger omtaler dem lenger.

Talonger.

De tsjekkiske frimerker i ståltrykk trykkes på rotasjonspresser fra B. R. Stickney i Washington av type som den maskin som Sverige i 1919 kjøpte fra dette firma.

Som kjent består trykkrullen på disse maskiner av 2 platehalvdeler, og hver av dem gir et ark på 200 merker i «lite format» (I). Når det trykkes merker i «mel-lomstørrelse» (II) går det 150 merker på hver platehalvdel, og de deles opp i ark à 100 og ark à 50 stk. «Stort format» (IV) skulle altså tilsvare dobbelt «lite format», og det er også forsøkt, men dette format er svært lite hendig. Det var derfor nød- vendig å søke en annen løsning, og den ble også funnet (III), men den brakte med seg at det på hvert ark ble 12 hvite fel- ter, 6 til høyre og 6 til venstre. Disse ark har 7 rader merker, den øverste 16 merker, de øvrige 14 merker + 2 talonger,

i alt 100 frimerker + 12 talonger. Til å begynne med var disse felter eller ta- longer uten trykk, men senere ble de ut- fylt med en eller annen tegning i forbin- delse med merkene. Disse talonger er altså ikke noe som er spesielt laget for sam- lerne, men de er en teknisk nødvendighet ved merkenes framstilling.

Foruten de merker jeg har nevnt oven- for — i alt 112 — er det også sendt ut en del flypostmerker og portomerker. Det er selvfølgelig et meget stort antall på så kort tidsrom, men det finner delvis sin forklaring i disposisjoner som ble truffet da krigen nærmet seg sin slutt. Alle mer- ker foreligger i store opplag, har vært å få kjøpt på alle postkontorer, og på få unntak nær er pålydendet meget lavt. Sett fra et rent filatelistisk synspunkt er det derfor en glede å samle Tsjekkoslo- vakias frimerker. *Jarle O. Stensdal.*

SKADADE FRIMÄRKEN

Av Emil Lindquist.

Ofta ser man varninger for att skaffa sig skadade frimärken. Och var och en som är mån om sitt rykte, vill väl inte ha ett sådant ord om sitt samlande, att han lägger sig till med trasiga frimärken. Vi skall emellertid se efter om det finns något undantag. Jag är själv ett sådant och jag har flera dåliga märken. En gång köpte jag ett märke ur en urvalssamling, som cirkulerade på ett föreningssamman- träde i Stockholm, där jag var närvaran-

de. Rutan var stämplad med «Skadat». När jag tog märket, reste sig de omkring- sittande med förvåning och upplyste mig att märket ju var skadat. Nu är jag av naturen mycket blygsam och ville inte skryta med att jag specialsamlade Bri- tish Guiana 1 cent 1856 och gula tre- skillingar, vilka jag endast samlar i full- goda exemplar. Det vill säga, jag har ju inte fått tag i några än, men *om...*

Ägnar man ovanstående rader med sitt

dumma och banale skämt en smula uppmärksam eftertanke, får man svar på de tre mycket betydelsefulla frågor, som problemet skadade märken utgör. För det första: när den amerikanska mångmiljonären Arthur Hind hade rättighet att foga till sin samling det synnerligen undermåliga 1 cent-märket, så har väl också andra rätt att ha trasiga märken utan att behöva skämmas för det. För det andra: även skadade märken kostar pengar. Hinds änka begärde på auktionen den 7 maj 1934 så pass mycket, att ingen var villig att betala den summan. Jag tror inte hon lät pruta med sig. För det tredje och sista: vi behöver även skadade märken.

Man säger kanske, att detta gäller endast mycket sällsynta frimärken. Rent filatelistisk sett är alla frimärken lika värdefulla. Fattas det ett märke för mig, så fattas det väl bara ett om det kostar 10 000 kronor eller 10 öre. För en ung samlare är det precis lika ogörligt att skaffa sig ett dyrare märke som att skaffa sig 1 cent-märket eller den gula treskillingen. Jag anser det skadligt att råda en sådan samlare att taga bort ett trasigt frimärke, som han kanske kommit över billigt och gläder sig åt. Jag har ju ingen rätt att ge sådana råd åt andra, när jag själv har dåliga märken i min egen samling. Men kanske det finns någon annan som endast har fullgoda märken. Ja, finns det någon sådan? En vän till mig samlar endast goda märken. Men här, sa han, när han visade mig en samling, har jag ett undantag... Ja, det är just undantag vi alla gör. Finns det någon som inte gör undantag?

Jag ser att i alla de berömda samlingar, som auktioneras bort på de stora försäljningarna i världens huvudstäder, förekommer dåliga frimärken. Jag befinner mig alltså i gott sällskap. Hos Arthur Hind fanns inte bara 1 cent-märket utan många andra dåliga märken, och på de 600—700 sidor katalogerna över denna försäljning omfattar hittar man knappast någon, där inte ett eller ett par märken är mindre goda. Så är det med alla dom andra storsamlarna för att nu inte tala om Ferrari, som ju hade en mängd smörja.

Jag har egentligen inte sett att man motiverat varningen mot dåliga märken med annat än att man bör rädsla sig för misräkningar vid en blivande försäljning. Har man inget annat att invända,

så kan man gärna tåga. Ty vem har sagt att jag skall sälja? Vilken samlare köper för att sälja? Om jag betalat ett högt pris för ett märke, ger det mig garanti för att jag verkligen fått ett förstklassigt märke? Och att det även betalas bra om jag eller mina efterkommande skulle sälja det? Det beror väl på hur pass smart köparen är. Det finns samlare som köper bättre märken endast i 2:dra klass kondition, ty då vet de vad de få! Vilket inte alltid kan sägas om de skulle köpa i förstklassig kondition.

Man säger att dåliga märken drar ned en samlings standard. Men om jag har två dåliga märken bland 1 000, så blir väl inte de 998 mindre värda för det. Och jag har aldrig hört att Hinds dåliga märken drog ner hans samlingar. Han fick ju den ena utmärkelsen efter den andra av filatelisterna.

I gamla samlingar finns ju många märken i dålig kondition. Och man började för länge sedan betala ganska bra priser för dåliga märken. Vid en auktion hos Chevely & Co., London, såldes den 17 januari 1894 ett märke med ena hörnet reparerat för 25 pund. Det var mycket pengar för ett trasigt märke på den tiden, även om märket var British Guiana 4 cent 1850. År 1895 såldes ena Kap-feltrycket med små riss för 850 kronor.

Det bör väl ligga en mening i frimärksamlandet. Det finns ju en del personer som använder frimärkena för spekulation och penningplacering, och jag har läst någonstans att man om dessa säger att de har mer pengar än förstånd. I vilket fall som helst, så skall objektet på bästa sätt kunna ingå som ett led mot det mål jag avser med samlandet. Konditionsfrågan kommer alltså inte alltid i första hand.

Ja, hva mener leserne? Ville De ta inn ovenstående merke i albumet?

Innlegg om saken utbes!

Spørsmålet om de UNØDVENDIGE FRIMERKEUTGAVER eller Quo vadis, Romania?

(Diskusjonsinnlegg).

I Nordenfjeldske Filatelistforening har det nylig på et par medlemsmøter vært ganske livlig diskusjon om ovennevnte spørsmål, dvs. man har diskutert hva samlerens organisasjoner burde og kunne gjøre for å komme utglidningen i de forskjellige lands frimerkeutgivelser til livs. Enkelte av medlemmene i N.F.F. har sendt inn sine «betenknninger» over spørsmålene, — og vi gjengir forløpelig dette oppsett:

Trondheim, den 18. febr. 1948.

Til
Styret i Nordenfjeldske Filatelistforening.

Som det vil erindres, reiste jeg på forrige medlemsmøte spørsmålet om hva man bør og kan gjøre mot den utglidning som enkelte lands frimerkepolitikk har ført vår hobby opp i. På oppfordring skal jeg tillate meg å resymere:

Frimerket, som opprinnelig ble utgitt bare for å dekke et postalt behov, er i en stadig økende utstrekning blitt et spekulasjonsobjekt for forskjellige lands postverk. Forholdet er ikke bare at enkelte land til stadighet gir ut nye «alminnelige utgaver» av frimerker, som det ellers er postalt behov for, men enkelte postvesener nytter hvilken som helst anledning til å utgi minne-, jubileums- og leilighetsutgaver av enhver art. Overfor den slags frimerkeutgivelsespolitikk står samlerne mer eller mindre hjelpeløse. Enda verre blir det når man til stadighet opplever at de nevnte hyppige frimerkeutgaver utsendes i til dels meget begrensede opplag. Samtidig kan man iakttå hvordan visse land likefram utnytter filatelistene ved alle slags særutgaver og snurrepiperier, så som blokker, miniatyrblokker, miniatyark, tête-bêche, forskjellige frimerkeverdier trykt på samme ark, osv., osv. De stadig omseggripende veldedighetsutgaver, hvor tilleggene ofte utgjør det mangedobbelte av frankaturverdien, er også en ren utbytting av samlerne. For få år tilbake var det hovedsakelig en del dvergstater og visse eksotiske land som førte en frimerkeutgivelsespolitikk som hovedsakelig tok hensyn til statens offentlige finanser. Men i de siste 10 år har denne uanstendighet grepet om seg og er blitt tatt opp av stater som ellers er regnet som «siviliserte» og aktverdige i filatelistisk henseende.

A være generalsamler blir mer og mer håpløst, for ikke å si umulig. Men verre er det at en alminnelig samler, selv om han holder seg til bare noen få land, faktisk av økonomiske grunner har vanskelig for å følge med når det gjelder å skaffe seg nyheter, og spekulasjonen, både den offentlige og den private, tiltar i en uhyggelig grad.

De ovenfor nevnte forhold har etter mitt skjønn nå utviklet seg derhen at hele vår hobby er i

fare, og det spørsmål må da uvilkårlig reise seg: Hva kan filatelistene gjøre for å verge seg mot de aller verste utvekster og den groveste utbytting? Jeg er fullt oppmerksom på at spørsmålet ikke er nytt, og at hele problemet er mer enn vanskelig. Men jeg er på den annen side likevel klar over at slik som visse stater driver det nå, med frimerketrykking og systematisk spekulasjon i vår hobby, kan det ikke fortsette. En utveg, og etter mitt skjønn en meget effektiv sådan, ville være å få katalogutgivere til å nekte å ta inn rene spekulasjonsutgaver og utvekster når det gjelder frimerkeutgaver. Ble det et innstendig krav fra samlerorganisasjonene, ville katalogutgiverne snart bli nødt til å gi etter for dette trykk. På samme måte burde filatelistiske tidsskrifter nekte å anmelde nye frimerkeutgaver av ovenfor beskrevne art, eller rent ut sagt blokere visse lands postale utgaver og like ens nekte å ta inn annonser når det gjaldt den slags frimerker. Men først og sist skulle samlerne, og da særlig de organiserte samlere, filatelistisk boykotte de stater som fører en uanstendig frimerkeutgivelsespolitikk. — Nå er naturligvis alle oppmerksomme på at når det gjelder slike drastiske skritt, så vil det hjelpe lite med tiltak som blir tatt bare lokalt og i en liten stat. Men ett steds må man begynne, og de her reiste spørsmål er utvilsomt av den art at de burde bringes fram for vår landssammenslutning, som så eventuelt kunne sette seg i forbindelse med sammenslutninger i andre land med de samme interesser. De her reiste spørsmål er aktuelle overalt, og i visse land har man iallfall tatt det skritt at man i sine kataloger nekter å notere f. eks. de siste masseutgivelser fra Ungarn, San Marino m. fl.

Jeg er fullt oppmerksom på at de her reiste spørsmål er av uhyre rekkevidde, og at emnet hadde fortjent mer inngående behandling. Jeg har imidlertid hverken hatt tid eller anledning til noen mer inngående drøftelser, og jeg tillater meg på denne måte å legge saken fram som et diskusjonsgrunnlag.

Ærbødigst
Erling Østerberg.

Før vi gjengir det andre innlegget, som går enda mer drastisk til felts mot «unødige frimerkeutgaver», vil gjerne redaktøren høre andre uttalelser om saken, som sikkert kan ses med andre øyne. Ialffall er redaktøren av en noe annen mening enn herr Østerberg når det gjelder *forholdsregler* mot uvesenet, — og vil — om plassen tillater det — i neste nummer av N.F.T. legge fram noen andre synspunkter.

nyheter

Ved Tor Joh. M. Holtan.

ALBANIA:

En ny serie i anledning av 3-årsdagen for befrielsen — 1.50, 2.50, 5, 8 og 12 l. Minste opplag har 1.50 l. med 150 000.

BELGIA:

En serie for eksportpropaganda med motiver fra næringslivet i verdiene 60 c. samt fr. 1.35, 1.75, 2.25, 3.15 og 6.30. Pakkepostprovisorer — serien fra 1946 med nye verdier — 9/8 fr., 11/10 fr. og 13.50/12 fr.

Det er nettopp utgitt 2 serier velgjørenhetsfrimerker, den ene til inntekt for Achel-abbedit, den andres tillegg tilfaller domkirken i Chévre-mont og «Mechelse Beiaardschool», en musikk-skole.

Begge serier omfatter følgende 4 verdier:

65 + 65 c, 1.35 + 1.35 fr., 3.15 + 2.85 fr. og 10 + 10 fr.

Motivene er hentet henholdsvis fra abbedit i Achel og klostret i Chévre-mont. Rasterdyp-trykk. Salgstid 2 måneder, gyldighetsfrist 30. sept. 1949.

ENGLAND:

Suppleringsverdi 11 d rødlig lilla.

26. april kommer de bebudede 2½ d og 1 f = merker som innleder Englands noe endrede frimerkepolitikk. Anledningen her er kongeparets sølvbryllup. — 10. mai kommer de neste, nemlig 1 og 2½ d, til minne om frigjøringen av Kanaløyene. 29. juli — åpningsdagen for lekene i London — kommer så de 4 Olympiade-merkene med verdiene 2½, 3 og 6 d samt 1/—.

FRANKRIKE:

I anledning av Frimerkets dag utkom et nytt merke i verdien 6 + 4 fr. med portrett av Etienne Arago. Arago ble fransk postdirektør i 1848 og regnes som skaperen av det franske frimerke.

Til 50-årsdagen for Clément Ader's første flukt utsendtes den 23. februar et minnemerke i verdien 40 + 10 fr. Merket avbilder Ader's berømte «flygende maskin» med et moderne fly i forgrunnen.

HELLAS:

Nye provisorier 100/10 og 470/75 dr.

Tvangstilleggsmerke i tiden 25/1 til 31/12 1948

på innenlandske brev — 50 dr., med bilde av St. Démétrius. Opplaget er på 50 mill. og inntekten skal gå til restaurering av ødelagte kulturminnesmerker.

ITALIA:

Nye verdier i gjenoppbyggingsserien — 8 og 30 l.

Flypostserie i verdiene 100, 300 og 500 l. med motiv fly over kirketårn.

I anledning av 600-årsdagen for helgenen Catarina av Sienas død utkommer en minneserie med verdiene 3, 5, 10 og 30 l., samt 2 flypostmerker på 100 og 200 l. med motiver fra helgenens liv.

Pakkepostmerkene er også utkommet med nye verdier, 200, 300 og 500 l.

LIECHTENSTEIN:

Den 6. april ble det sendt ut en flypostserie med portretter av flygingens berømte pionerer: 10 rp. mørkegrønn — Leonardo da Vinci (1452—1519). 15 rp. fiolett — Joseph Montgolfier (1740—1810). 20 rp. brun — J. Degen (1761—1848). 25 rp. rødbrun — Wilhelm Kress (1836—1913). 5 fr. olivengrå — W. Wright (1867—1912).

MONACO:

Til Frimerkets dag den 6. mars ble det sendt ut et merke i verdien 6 + 4 fr. med portrett av kong Karl den 3., motiv fra det første monegassiske frimerke i 1885.

NEDERLAND:

Ny verdi, 22½ c., dronning Wilhelmina, Hartz' type, samt nytt portomerke 35 c.

ROMANIA:

De kurserende landskapsmerker med ekskongens portrett i verdiene 2, 4, 5 og 10 l. er forsynt med overtrykket R. P. R., forkortning for landets nye navn — Republica populara Romana.

Folketellingen 1948 erindres med et merke til 12 l. og det rumenske frimerketrykkeris 75-årsdag med et merke til 7.50 l.

Den 21. februar ble det sendt ut en ny serie i forbindelse med Balkanlekene, med sportsmotiver og fly. Verdiene er 1, 2 og 5 l., samt et flypostmerke til 7 l. og en flypostblokk til 10 l.

Alle merker har tilleggsverdi som pålydende, og opplaget er 150 000 serier.

Den 8. desember 1947 ble det satt i kurs 4 provisoriske tvangstilleggsmerker til hjelp for krigsskadede samt enker og foreldreløse etter krigen. Det er brukt dobbelte stempelmerker med overtrykk IOVR (Invalizi, Orfani, Vaduvi de Razboi), og nye verdier — $1/2$, $5/1$, $10/8$ og $100/4$ l. De to laveste overtrykk er bare for postalt bruk og de to høyeste bare for fiskalt bruk.

5 nye velgjørenhetsmerker. Tillegget går til Arbeiderungdomsforbundet i folkerepublikken. Verdien er: $2 + 2$, $3 + 3$, $5 + 5$, $8 + 8$ og $12 + 12$ l. $8 + 8$ l-merket er triangulært, utakket. $12 + 12$ l-merket er luftpostmerke.

Det er 25. mars også utgitt et merke på 32 l. til minne om det bulgarsk-romanske vennskap og folkerepublikken.

SOVJETSAMVELDET

30-årsdagen for revolusjonen erindres med en serie på 6 merker i verdiene 30, 50, 60 og 60 kop. og 1 og 2 rublj.

SVEITS:

På grunn av nye portotakster fra 1. mars vil en rekke av landskapsmerkene komme i nye far-

ger, som følger: 5 rp. forandres til gulbrun, 10 rp. til blågrønn, 20 rp. til lysebrun, 25 rp. til rød, 30 rp. til blågrå og 40 rp. forandres til blå.

På alle merker bibeholdes motivet med unntak av 25 rp.-merket, som nå viser bilde av Nasjonalparken.

TSJEKKOSLOVAKIA:

Det er kommet en ny serie i verdiene 1.50, 2 og 5 kr. med president Benes' portrett samt en serie til Sokolfestlighetene med verdiene 1.50, 3 og 5 kr.

7. april ble utgitt 4 frimerker til minne om 600-årsdagen for Keiser Karl-universitetet i Prag. Verdiene er: $1\frac{1}{2}$ kr. sepia, 2 kr. brun, 3 kr. rød og 5 kr. dypblå. Gyldighetsfrist 31. desember 1948.

TYSKLAND:

Verdiene 6 og 60 pf. av enhetsserien er kommet i nye farger, henholdsvis purpurfiolett og mørk brunlilla.

Til vårmessen i Leipzig kommer 2 nye verdier med motiver fra messens rike historie — 50 og 84 pf. — Hver besøkende på messen vil kunne få utlevert 2 sett på sitt messe-pass. Først etter messens avslutning vil merkene bli distri-

buert til postkontorene og filatelistorganisasjonene. Opplaget skal være 24 mill., hvorav 2 mill. vil bli solgt i Berlin, 12 mill. i østsonen, 5 mill. i den engelske og 5 mill. i den amerikanske sone.

Trykningen av messemerkene til vårmessen 1947 måtte stoppes, da en viktig maskin ble rekvirert. Trykningen skal nå fortsettes i Berlin.

TYSKLAND/BADEN:

Suppleringsverdier 20 og 60 pf. (type Grien og Hebel).

TYSKLAND/RHINLAND-PFALZ:

Nye verdier på grunn av portonedsettelse — 30 og 50 pf. (type Gutenberg og katedralen i Mainz).

TYSKLAND/WÜRTEMBERG:

Nye verdier — 2, 3, 10, 15, 16, 20 og 60 pf. (type Schiller, Hölderlin, Wangen, Hölderlin, Bebenhausen, Wangen og Schiller).

UNGARN:

I år er det 100 år siden det ungarske folk begynte sin frihetskamp under Sándor Petőfi og Lajos Kossuths ledelse. Til minne om dette sen-

des ut en serie på 4 verdier i enhetlig utførelse — 1, 2, 3 og 4 ft.

ØSTERRIKE:

Serien berømte østerrikere er øket med 2 nye verdier den 26. januar: 20 gr. grønn — Carl M. Ziehrer, berømt komponist (1843—1922), 60 gr. brunkarmin — Fr. von Amerling, portrettmaler (1803—1887).

Den 18. februar ble det sendt ut en serie på 10 merker med tilleggsverdier. Inntekten skal gå til gjenoppbyggingen, og motivene er hentet fra landets næringsliv. Serien har følgende verdier: 10 + 5, 20 + 10, 30 + 10, 40 + 20, 45 + 20, 60 + 30, 75 + 35, 80 + 40, 1 S. + 50 og 1.40 + 70.

Uten-Europa:

AUSTRALIA:

2 nye verdier i kurserende serie, 1/3 og 2/— med motiv henholdsvis Hereford-stut og krokodille.

SAMBANDSSTATENE:

Den 15. januar ble flypostmerket 5 c. karmin sendt ut i ruller, utakket på 2 sider.

Utdrag av

NORDNORSKE POSTHISTORISKE BLAD

AV BÅTPOSTTIDENS SAGA

Av postmester E. B. Eriksen.

(Forts. fra nr. 2/3, 1948)

Dette var stiftamtmanden — general-løytnant v. d. Osten i Trondheim — uenig i. Han mente at det var nødvendig å tilsette poståpnere, likeså burde postbøndene få betaling for ekstraskyss. Hans forslag ble tatt til følge. Betalingen til postbøndene for ekstraskyss var jo et stort framskritt. Postmester Alstrup var fornærmet over at stiftamtmanden skulle ha tilsettelsesmyndigheten og mente at han lite kjente til dem som skulle tilsettes, og således ikke alltid kunne få de påliteligste folk. De burde derfor stille kausjon for postpengene.

Den 27. desember 1777 blir det for første gang utstedt en spesiell instruks for poståpnerne i Nordnorge. Den gjengis her:

1. Post.

Postaabneren bør med al Flid og Nidkiærhed forestaae den ham anbetroe

Forretning, i alle Henseender troelig søge at fremme Hs. Maiestæts Tieneste til Fordeel for General-Post-Cassen og paa det allernøieste efterleve de om Postvæsenet udgivne Forordninger.

2. Post.

Saa ofte Posten gaar fra Trundhiem, eller kommer tilbage dertil fra Wardøehuus, tegnes paa Timesedler som altid bør medfølge hvad Dag og Tiid Posten dertil Stædet er ankommet og igien derfra afgaaer, samt i hvad Tilstand Postsækken befindes, saa og naar Posten har været for længe undervejs fra nærmeste Postaabnerstæd. Da anføres Tiiden og Aarsagen til Forsinkelsen, hvor samme har tildraget sig. Og skulde Ophold skee efter en eller anden kongelig Embeds-Mands Breve bør Afsenderen meddele sit Beviis hvad dertil har været Aarsag.

3. Post.

Skulde det bemærkes at Post-Expressen havde Breve med sig udenfor Post-Sækken som ikke paa Cartet ere anførte, bør saadan Utroskab ligeledes paa Timeseddelen anføres, da de medhavde Breve, af Vedkommende blive paa Cartet at anføre og hvorom Postmesteren i Trundhiem som paataler Forseelsen, maa underrettes.

4. Post.

Alle med Posten afsendte Breve bør fra Stæd til Stæd i behørig Orden anføres paa Cartet, og det saa skyndig, at Posten ikke uden gyldig Aarsag derefter opholdes.

5. Post.

Brevene taxeres og betales efter de udkomne Forordninger, og om nogen Fejltagelse derved skulde skee bliver saadant at iakttage ved Trundhiem Postcontoir som desangaaende bør underrette Vedkommende.

6. Post.

De paa Post-Aabnerstædet opbebaarne Postpenge skal ved Postens Afgang overleveres til Post-Expressen, og dets Beløb, tillige tegnes paa Cartet for hvilke han ved sin Ankomst til Trundhiem skal gjøre Rede og Rigtighed.

7. Post.

Og maa ingen hverken Skipper eller Reisende paa de Tiider denne Post gaaer medtage andre Breve, end de som høre til de medfulgte Pakker og Sager, thi skeer det, bør saadant og paa Timeseddelen, til videre Undersøgelse, anmærkes.

8. Post.

Skulde Postbønderne have Aarsag til at klage, enten over at de ikke i rette Tiid faaer deres Betaling for Postens Befordring eller og at de ikke nyder de Friheder som dem allernaadigst ere bevilgede maa saadant til General-Post-Amtet tilmeldes.

Post 9.

Om Post-Expressen bliver syg undervejs saa han ikke kan fortsætte Rejsen, bør Vedkommende uden Ophold besørge en anden paalidelig Person som han vil være ansvarlig for, der i den Syges Stæd paa skyndigste Maade bør vedblive at fuldføre Rejsen.

*

Poståpnereden lød:

«Jeg er befalet og beskikket til at være Post-Aabner paa det ansatte Post-aabnerstæd, lover herved, at holde

mig foranstaaende og af det kongelige General-Post-Amt givne Instrux efterretlig ifølge Forordningen af 4de August 1758 — Art. 2 —, saasandt hjælpe mig Gud og Hans hellige Ord.»

*

I det vesentligste var instruksen et sammendrag av tidligere gitte reskripter og forordninger avpasset etter forholdene for de små steder i Nordnorge.

At skipper eller reisende ikke måtte ta med brev i den tid posten gikk, viser at myndighetene var oppmerksom på i hvor stor utstrekning leilighetspost gikk. Bestemmelsen i § 9 var jo meget drastisk for den som var ute for et uhell, men iallfall i de kjente tilfelle ble den ved myndighetenes hjelp håndhevet på en rimelig måte. Ved den høytidelige ed poståpnerne måtte avlegge fikk poståpneriene et mer offisielt og fast preg.

*

Denne forbedring av postgangen dekket dog ikke innbyggernes, og især ikke de handlendes og næringsdrivendes behov. Med den tiltakende kolonisasjon og tettere bebyggelse og særlig etter at Finnmarksmonopolet ble opphevet i 1787 og Hammerfest og Vardø fikk kjøpstadrettigheter i 1789 og Tromsø i 1794, tok handelen i forbindelse med de store fiskerier i slutten av århundret et stort oppsving, og med dette steg naturligvis kravene ytterligere til en hurtigere og hyppigere postgang.

Av de mange krav og henstillinger fra private som i denne tid kom inn, tør vel kanskje det fra firmaet Buck & Co., Hammerfest, være det mest kjente. Innehaveren av dette firma oppholdt seg senhøstes 1792 i København, og han innsendte 18. desember til den islandsk-finnmarkske handelsrealisasjonskommisjon en nærmere begrunnet henstilling om en bedre postgang, hvorav siteres:

«... Det er bekiendt at den nordlandske og finmarkske Post afgaaer kun hver 6.te Uge fra Trundhiem og følgelig ligeledes hver 6.te Uge skulde ankomme til Finmarken, men enhver, som har opholdt sig noget i Landet, ved og, at den i den længste Tid af Aaret er 8, 9 ja flere Uger underveis. Denne nordlandske Post gaaer ei længere end til Alten, hvor den af Amtet opholdes 6, 8 og flere Dage efter Omstændighederne og Correspondansernes Vidtløftighed forinden den bliver tilbagesendt.

Naar nu denne er retourneret, saa skal først den finmarkske eller saakaldte Østpost expideres, hvortil Amtet og de øvrige i Altens Sogn værende Kongelige Betiente atter behøve en 8 a 10 Dages Tid, og for det meste hænder det, at Brevene fra Alten til Hammerfest deels formedelst Uveir, deels formedelst de forskjellige Omvexlinger af Post-Fløtningerne til Lands og Vands og deels formedelst disses Skiødesløshed og Sendrægtighed, opholdes 2 a 3 Uger, inden vi faar dem. Sammenlægges nu al den Tid, som udfordres til et Brevs Opsendelse fra Kiøbenhavn til Hammerfest, saasom at Posten mellem Kiøbenhavn og Trondhiem gaar 12 Dage, overligger i Trondhiem 2 Dage og behøver siden i det mindste 6 Ugers Tid, forinden den kan komme til Finmarken, hvor der som sagt, atter hengaar en 3 Uger, inden Brevene kommer til os, og det tillige overveies, hvor umuligt det af os, formedelst Brevenes saa lange Henliggelse i Alten og Talvig, at faa Svarene derpaa afsendt med den samme nordlandske Post, som bragte dem, samt at vi følgelig maa bie i 6 a 8 Uger efter den næstankommende Post, som da atter overligger i Alten en 8 Dage, inden den afgaaer tilbage til Trondhiem, hvorefter den igjen behøver den samme Tid til sin Tilbagerejse, som er brugt til Henrejsen, nemlig 8 Uger fra Kiøbenhavn til Alten, saa vil deraf lettelig kunne erfares, at den allerkorteste Tid, paa hvilken man i Hammerfest kan vente et Brev fremsendt, her fra Kiøbenhavn er 11 a 12 Uger samt at Svaret ey kan ventes her tilbage, førend efter 25 a 26 Ugers Forløb, og da skal man endnu være meget heldig, naar det skeer saa snart. Men træffer det nu som ej sielden skeer, at Posten er 8 a 9 Uger undervejs fra Trondhiem til Alten, at de til Finmarken bestemte Breve ej ankommer til Trondhiem forinden den nordlandske Postes Afgang, saa de følgelig maa overlige der i 5 Uger, indtil den næste Nordlandspost afgaaer, og endelig at det samme Tilfælde som oftest indfalder med vores Svar ved Alten Postexpedition's Contoir, saa bliver Tiden følgelig saa meget mere udhalet, og det kan meget lettelig hænde, at man her i Kiøbenhavn ey engang efter 8 Maaneders Forløb kan have faaet Svar paa sit Brev, uagtet at begge de Corresponderende Personer have anvendt al deres Fliid paa en hurtig Expedition.»

Videre beklaget han seg over at ingen visste når posten kom eller gikk. Selv i København var det bare de som havde bekjenskaper innen kollegiet, som kunne få sikker rede på det, og han fortsatte:

«... De i alle Henseender heraf flydende Ulejligheder for os, som Handlende, ere vigtige og indsees lettelig af enhver, som kiender Handelen og vil tage i Betragtning, hvor væsentlig nødvendig en idelig og uafbrudt Brevvexling er for den Handlende, som ey alene skal ordinere sine Vare fra forskjellige inden- og udenrigske Steder, men endog efter de ved Correspondansen erholdte Underretninger, maa søge at faa sin Vare henbragte til det bedste Markedsted.

Foruden dette, der naturligvis maa forårsage, at vi næsten ingen Handels-Speculationer kan have, hvorved baade Landet og vi tabe, møder endnu den for den Kongelige Casse og os lige fatale Omstændighed, at vi aldrig kan være forsikrede om at den af os forlangte Assurance bliver antaget, og at vi følgelig stedse maa frygte for, ey alene selv at blive ulykkelige, men endog tillige at udsætte den Kongelige Casse for et betydeligt og maaske hos os et uerstatteligt Tab, thi det kan vel neppe troes at vi som unge Begyndere, der desuden have en stor Deel af vore Penge udestaaende paa Credit hos Almuen, skulde kunne taale 1, end sige 2 a 3 af vore Skibes Forlis uden at blive ruinerede, og dog var det meget muligt, at vi, formedelst Postkarlenes Seenfærdighed og Posttoureneres Gang kunde lide dette Tab. Vi have nu et Skib til Strædet, som vi, ifald det ey faar gode Fragter der, vente tilbage til Finmarken igjen til Foraaret. Vi have et andet Skib liggende i Apenrade, som indehaver og skal tilbringe os adskillige Vare og vi ere nødsagede til enten at befragte eller at indkiøbe endnu det tredje for at opføre de til vores Handel behøvende Provisionsvare. For Oprejsen kan vi vel faa disse Skibe assurerede siden vi ved deres Bestemmelse, men nu i December Maaned at kunne fastsætte til hvad Sted de siden, maaske i August eller September næstkommende Aar fra Finmarken skal aflades, er os umuligt og beroer allene paa de forventende Efterretninger fra vores Correspondenter, deraf flyder altsaa, at naar vi hen paa Sommeren have faaet de fornødne Efterretninger og derefter bestemt de Steder, vore Skibe skal

beseigle, kan vi dog ikke haabe, at vores Ordre om Assurancen hertil førend seent ud paa Høsten, da baade Præmierne er dyrere og det desuden lettelig kunde hændes, at et eller flere af Skibene allerede havde faaet Skade i Søen samt at Assurandørerne derom vare blevne underrettede og følgelig slet ingen Assurance vilde tegne paa dem, som det skeede i forrige Aar, hvorved vi, uagtet al mulig Forsigtighed fra vores Side var brugt, dog paa engang kunde blive ruinerede og det blot for den nærværende Post-Indretnings Skyld.»

Han sluttet sitt brev med en anmodning om en postgang hver tredje uke fra Trondheim, samt ba om å få posten direkte fra Talvik til Hammerfest og derfra tilbake etter 2 dagers forløp, for å nå samme sørgående ekspresse.

Denne mann var Marcus Wøldice Buck, som ved monopolets opphevelse startet firmaet Buck & Co., med sine 2 brødre, Christoffer og Jens, og var altså byens første selvstendige forretningsmenn. — Marcus Beck var også byens losoldermann og en tid poståpner, og for øvrig kjent som en av byens tapreste forsvarere ved angrepet i juli 1809. Han var født i Hammerfest i 1760.

Hans brev er av stor interesse og verdi. Det viste at straks det kulturdrepende og livsødeleggende monopol var avskaffet, sto med en gang unge, uredde og initiativrike menn rede til, tross mange og store vansker, å ta fatt på de største og viktigste samfunnsoppgaver: Å skaffe næringsmidler og andre varer til landet, og å få landsdelens produkter eksportert og det til og med i egne skip.

At brevet også ble oppfattet gunstig og på riktig måte, viser den henvendelse som handelsrealisasjonskommisjonen i sakens anledning sendte til Generalpostamtet, datert 16. januar 1793:

«Promemoria.

Det kongelige General-Post-Amt indseer fuldkomment hvor angelegent og vigtigt det maa være for de Handlende i Finmarken, at Posten derimellem og Trondhiem kunde komme til at gaa jevnligere og hastigere end den paa nærværende Tiid gjør.

Vi tør derfor holde os forvisset om at ermeldte Collegium vil tage vedlagte Andragende fra Kiøbmændene Buck & Comp.

paa Hammerfest i den nøyeste Betragtning og efter Omstændighederne finde Udveje til at afhielpes deres og de øvrige finmarkske Handlendes Forlegenhed i denne Punkt ved at foranledige at Nordlands-posten kunde herefter komme til at gaa i det mindste hver 4.de Uge fra Trondhiem, og at Postførerne ikke maa opholde sig nogensteds over en bestemt kort Tiid efter Embedsmændenes Breve, om overalt noget Ophold i den Henseende skulde tilstædes, men aldeles ikke for at drive nogen slags Handel undervejs. Vi kunde vel formode at denne Forandring ikke kan skee uden større Bekostning for Postcassen, men da den er meget nødvendig til Handelens og altsaa Landets Opkomst, saa troer man ikke, at en Opfrelse af nogle faa hundrede Rigsdaler kunde her komme i Betragtning.»

En grei og fornuftig henstilling til Generalpostamtet av folk som visste hvor viktig en god postforbindelse måtte være for å kunne drive handelsvirksomhet. Og samtidig en tilrettevisning for de styrendes uansvarlige holdning når det gjaldt så viktige interesser som en hel landsdels tilvære.

Generalpostamtet sendte så sakens dokumenter til de forskjellige autoriteter til uttalelse, og etter den vanlige ørkenvandring i slike tilfelle, kom det svar bl. a. fra stiftamtmann Fjeldsted og postmester Lorentzen i Trondheim, datert 25. og 13. oktober 1794. Postmesteren frarådet at posten skulle gå fra Trondheim hver tredje uke, «deels paa Grund af det forøgede Tab for Postcassen, som med det nærværende sikkerlig vilde blive omtrent 1150 Rdl. aarlig, og deels formedelst den Byrde som deraf vilde følge for Postbønderne, da disse for det meste til deres Nærings Drift, Fiskeriet, maa være fraværende og altsaa ikke uden stor Bekostning kunde holde Folk hiemme parat til Postens Befordring...»

Stiftamtmannens svar var omtrent det samme, med tilføyelse av at han trodde at en utvidelse av postgangen ikke ville svare til sin hensikt, all den stund posten brukte så lang tid undervegs. Han anbefalte derimot en postgang fra Torneå i Sverige til Finnmark som en grei og hurtig forbindelse med Danmark og det øvrige utland.

(Forts.)

Frimerkekronikk i radio.

Det franske stats-kringkastingsselskap (Radiodiffusion Française) meddeler at det foreløpig *hver torsdag fra kl. 17.15 til 17.45* vil sende filateli-kronikker til samlere i Orienten og Europa på bølgelengdene 19.68 meter (spesielt for Orienten) og *41.21 meter* (Europa-sending). Sendingene er iallfall foreløpig bare planlagt på *fransk*. — En får si at det er tiltalende og våken oppmerksomhet overfor fransk-talende samlere jorden rundt, og det kunne nok være et ønske at også Norsk Rikskringkasting gledet filatelistene med en slik fast programpost, selv om den ikke skulle behøve å sendes så ofte som hver uke.

D.-H.

Biggest Auction — — ?

Da de allierte tropper besatte Tyskland i 1945, kom de over til dels store opphopninger av forskjellige slag verdier som tyskerne hadde stjålet fra folk de hadde forfulgt av politiske eller rasemessige grunner og kanskje drept. Blant dette gods var også mange svære frimerkesamlinger. The International Refugee Organization fikk seg overlatt de samlinger som var blitt herreløse, med det uttrykkelige oppdrag å selge dem til høyest mulige priser, da nemlig inntektene ved salget i sin helhet skulle gå til gjenreising av boliger for landflyktige og forfulgte som nå sto uten hjem og fedreland. Da I.R.O. sendte samlingene til U.S.A., men der selv ikke torde påta seg en slik salgsaffære, fikk de det råd å overlate omsetningen til eksperter som hadde sitt salgsapparat klart. Det verdenskjente firma H. R. Harmer Inc., 32 East 57th Street, New York, har således nylig påtatt seg oppgaven, og setter i *mai* i år i gang en serie av auksjoner som menes å bli noen av de største og mest omfattende i frimerkenes historie.

Akk ja, for norske samlere blir dette vel bare i høyden «se, men ikke røre». Men det måtte jo være rart å vite hva som skal omsettes. — N.F.T. skal forsøke å holde leserne underrettet.

D.-H.

Antinazist=merkene.

Herr redaktør!

I tilslutning til artikkelen «Propagandamerker fra krigen» i nr. 7/8 1947, kan jeg fortelle at disse merker også ble sloppet ned over Høyvåg ved Kristiansand S. Det var en nazistisk postfunksjonær som viste meg dem første gang. Jeg ble straks fyr og flamme, men han ville selvfølgelig ikke av med dem til meg. Det var flere der hans kom fra, sa han, men han trodde at de fleste var samlet opp av hans familie, som også hørte til Quislings utvalgte. Langt om lenge fikk jeg dog ved et tilfelle tak i 2 av dem: 15 øres med Göhring og 30 øres med Hitler. Jeg fant det under de daværende forhold ikke tilrådelig å vise dem fram til noen, men gjemte dem godt bort til frigjøringen. Da fant jeg dem fram fra skjulestedet, og på det første fri møte i klubben ble de vist fram under stor jubel. Merkene er nå innlemmet i Kristiansands Filatelistklubbs falsifikatsamling.

Med samlerhilsen

Sigurd B. Johnsen.

Forveksling.

I F.T. nr. 1, 1948, er tatt inn en artikkel «Norske Minneserier» på side 10 og en artikkel «Norges Frimerker» på side 16, begge signert A. B. — Da jeg for det første ikke er enig i artiklenes innhold, og jeg dessuten stadig får forespørsler om hvorfor *jeg* skriver slikt, tillater jeg meg herved å opplyse at nevnte signatur ikke er min.

Oslo, 12/4 1948
Arnstein Berntsen.

Opplagstall for norske frimerker.

Norgeskatalogen nr. 330 Kr. 1.50,
«Hertugkrone»-merket (utgitt 15/2 1945)
— Totalt opplag: 1 400 000.

Etter elskverdig meddelelse fra
Poststyret.

Bjørnson.

8th December 1932. Issue commemorating the Centenary of the Birth of the poet Bjørnstjerne Bjørnson. Portrait and autograph, from draft by S. Hennum. Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 100. No marginals. Paper: F. Wmk.: I, sideways. Perf. $14\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$.

185. 10 øre. Yellow-green. (6 181 500)	0.75	0.10
186. 15 øre. Dark olive-grey. (3 249 300)	0.25	0.10
187. 20 øre. Carmine-red. (9 815 500)	0.30	0.05
188. 30 øre. Bright ultramarine. (2 209 400)	0.45	0.25

Holberg.

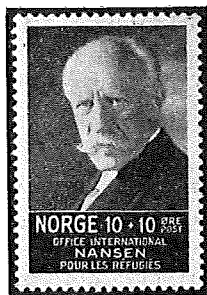
23rd November 1934. Issue commemorating the 250th Anniversary of the Birth of the poet Ludvig Holberg. Portrait and autograph, from draft by S. Hennum. Photogravure by Emil Moestue A/S, from copper engraving by Chr. Fritsch. Sheets of 100. No marginals. Paper: F. Wmk.: I, sideways. Perf. $14\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$.

189. 10 øre. Yellow-green. (6 360 000)	0.60	0.08
190. 15 øre. Light brown. (3 166 360)	0.20	0.10
191. 20 øre. Carmine-red. (8 879 300)	0.80	0.04
192. 30 øre. Bright ultramarine. (1 730 900)	0.40	0.30

Nansen, Type I.

13th December 1935. Charity Issue, with premium for the benefit of the Nansen Refugee Bureau, Geneva. Portrait of Fridtjof Nansen. Inscription in Norwegian and French. Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 50. No marginals. Paper: F. Watermark: I, upright. Perf. $13\frac{1}{2}$.

193. 10 øre + 10 øre. Yellow-green. (661 290) ...	0.75	0.60
--	------	------

194. 15 øre + 10 øre. Dark red-brown. (370 883) 1.25 1.25

195. 20 øre + 10 øre. Carmine-red. (1 095 301) . 0.60 0.35

196. 30 øre + 10 øre. Bright ultramarine. (459 151) 2.25 2.25

The gross combined issue was 7 181 150. The remainders were destroyed on 19th Oct., 1940.

Photogravure Posthorn and Lion Types Wmk.

1937. Posthorn (1 to 7 øre) & Lion (10 to 60 øre) types, modernised and redrawn, in slightly larger format than earlier issues. Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 100. In this and succeeding issues the sheets have no marginals, only serial numbers. Paper: F. Wmk.: I, sideways. Perf. $13 \times 13\frac{1}{2}$.

N.B.: Fugitive in benzine.

197. 1 øre. Grey-olive.
(6.11.1937), (1 715 500) .. 0.05 0.04

198. 2 øre. Yellow-brown.
(6.11.1937), (1 502 300) ... 0.06 0.05

199. 3 øre. Yellow-orange.
(6.11.1937), (592 900) 0.15 0.15

200. 5 øre. Red-lilac.
(18.8.1937), (36 643 700) . 0.06 0.03

201. 7 øre. Green.
(14.9.1937), (49 829 200) . 0.10 0.03
ap Thick, yellow paper.

202. 10 øre. Green.
(18.8.1937), (104 427 200) 0.15 0.03
ap Thick, yellowish paper.

203. 14 øre. Green.
(29.9.1937), (3 083 300) ... 0.20 0.12
ap Thick, yellowish paper.

204. 15 øre. (7.9.1937),
(13 948 700).
a. Olive 0.20 0.03
b. Greenish olive 3.50 1.50

205. 20 øre. Red.
(18.8.1937), (157 398 100) 0.25 0.03

206. 25 øre. Dark red-brown. (7.10.1937), (9 418 300)	0.30	0.03
207. 30 øre. Bright ultramarine. (7.10.1937), (7 381 200)	0.35	0.04
208. 35 øre. Violet. (12.10.1937), (11 006 000)	0.40	0.03
209. 40 øre. Dark grey. (7.10.1937), (14 417 900) ..	0.50	0.03
210. 50 øre. Brown-lilac. (6.11.1937), (2 664 800) ..	0.60	0.05
211. 60 øre. Green-blue. (6.11.1937), (7 698 300) ..	0.70	0.03

The 5, 10 & 20 øre values appear in booklets in blocks of six stamps. These stamps have normal perforations, but the latter are often trimmed.

Airmail II, with Wmk.

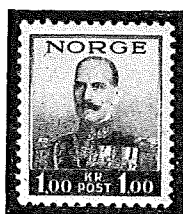
18th August 1937. Airmail issue. Design similar to 1927 stamp, but without frame-line. Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 100. Paper: F. Wmk.: I, upright. Perf. 13½ x 13.

212. 45 øre. Green-blue. (18.8.1937), (1 675 000) ..	0.60	0.15
--	------	------

1937 Krone Values.

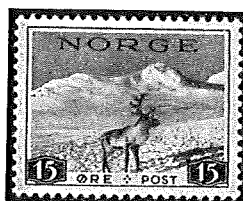
1937/38. Krone values, in new type. Portrait of King Haakon VII, from photograph by Rude. Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 100. Paper: F. Wmk.: I, sideways. Perf. 13 x 13½.

213. Kr. 1.00. Deep blue-green. (18.12.1937), (1 807 348)	1.25	0.15
214. Kr. 1.50. Dark blue. (18.2.1938), (160 362)	1.75	2.25
215. Kr. 2.00. Red. (18.2.1938), (121 205)	2.50	6.00
216. Kr. 5.00. Dark violet. (18.2.1938), (13 056)	6.50	35.00

The remainders of these stamps were withdrawn on 26th September 1940 & demonetised from 30th September 1940, along with all other issues bearing the effigy of King Haakon. The quantities shown above represent the numbers of stamps sold in Norway during the period of validity. The actual gross issue was considerably larger. The remainders were *seized by the Germans and sold abroad*, thus giving rise to the low price for unused stamps.

Tourist Issue I, with Wmk.

20th April 1938. Tourist Propaganda Issue, from photographs by Wilse. 15 øre: Reindeer, with Finsent in background; 20 øre: Borgund Stave-Church; & 30 øre: Jølster, Sunnfjord. Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 50 — 15 & 20 øre also in sheets of 100. Paper: F. Wmk.: I; 15 & 30 øre, sideways; 20 øre, upright. Perf. 13 x 13½ and 13½ x 13.

217. 15 øre. Olive-brown. (6 313 900)	0.30	0.06
218. 20 øre. Brown-red. (22 819 500)	0.40	0.03
219. 30 øre. Bright ultramarine. (3 161 000)	0.60	0.10

Tourist Issue II, without Wmk.

1939. Similar to last, but on paper without watermark. 15 & 20 øre in sheets of 100, 30 øre in sheets of 50. Paper F (16th January), thick and yellowish, and Paper A (June), thin and white.

220. 15 øre. Olive-brown. ap (1 938 000) (F)	0.25	0.10
bp (3 170 300) (A)	0.20	0.06

221. 20 øre. Brown-red.		
ap (8 350 800) (F)	9.00	0.05
bp (43 197 900) (A)	0.30	0.03

222. 30 øre. Bright ultra-marine.		
ap (1 190 000) (F)	0.40	0.20
bp (3 720 650) (A)	0.40	0.08

North Cape, Type II, with Wmk.

20th June 1938. Premium issue for the benefit of the Norwegian Tourist Association Fund. Similar to issue of 1930, but in smaller format (27.6 x 21.1 mm). Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 50. Paper: A. Watermark: I, sidemays. Perf. 13 x 13½.

223. 20 øre + 25 øre.		
Deep claret. (214 700)	1.00	1.00

224. 30 øre + 25 øre.		
Dark violet-blue. (160 550)	3.00	3.00

Queen Maud.

24th July 1939. Charity issue, with premium for the benefit of Queen Maud's Relief Fund, issued after Queen Maud's death (in England, 20th November 1938). Portrait of Queen Maud, from photograph by Sjøwall. Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 100. Paper: A. No wmk. Perf. 13½ x 13.

225. 10 øre + 5 øre.		
Green. (229 307)	0.30	1.25

226. 15 øre + 5 øre.		
Carmin-brown. (196 975)	0.40	2.00

227. 20 øre + 5 øre.		
Red. (314 134)	0.50	0.75

228. 30 øre + 5 øre.		
Ultramarine. (187 412) ...	0.70	3.00

These stamps were withdrawn on 26th September 1940 and were demonetised on 30th September 1940. The above figures show the stamps sold during the period of validity. The actual gross edition comprised 1 000 000 sets. The remainders were seized by the Germans and were sold abroad, thus giving rise to the low prices for unused stamps.

THE OCCUPATION PERIOD

9th April 1940—8th May 1945.

The German authorities soon directed their attention to the Norwegian stamps. As early as 30th September 1940 all stamps showing the portraits of the King or Queen were demonetised and banned for franking purposes. (This ban applied to Nos. 89/91, 93/95, 110/113, 213/216 and 225/228, and also extended to the official sale of these stamps unused.) The remainders of the three latter series were seized by the Germans and sold abroad, part of them at less than face-value. On 4th October 1940 new Krone stamps were issued to replace those that had been withdrawn.

Later on appeared a number of legitimate issues, some with premiums for the benefit of national charities and funds. However, besides these there were issued many Nazi propaganda stamps, generally with premiums the purpose of which was far from clear. The Nazis used the emphatic urge for speculation in order to obtain income by means of unnecessary stamps.

The stamps from the occupation period frequently show poor workmanship in the design, and errors occur such as spelling mistakes in the Wessel issue and missing national-emblems on the ships in the «War Losses» series.

1940 Krone Issue.

4th October 1940. Krone values in redesigned Lion type, from draft by S. Hennum. — Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 100. Paper: A. No watermark. Perf. 13 x 13½.

229. 1 Krone. Green.		
(18 430 000)	1.25	0.03

230. 1½ Krone. Dark blue.		
(4 110 000)	1.75	0.15

231. 2 Kroner. Red.		
(930 000)	2.25	0.60

232. 5 Kroner. Deep violet.		
(410 000)	5.50	2.00

Nansen, Type II.

21st October 1940. Charity issue with premium for the benefit of the National Relief Fund (Nasjonalhjelpen). Portrait of Fridtjof Nansen. Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 100. Paper: A. No watermark. Perf. 13½ x 13.

233. 10 øre + 10 øre. Deep blue-green. (500 000)	0.50	0.50
234. 15 øre + 10 øre. Dark red-brown. (300 000)	1.00	1.00
235. 20 øre + 10 øre. Brownish carmine-red. (850 000)	0.35	0.20
236. 30 øre + 10 øre. Ultramarine. (350 000) ...	1.00	1.00

Photogravure Posthorn & Lion Series, no Wmk.

(«Tufted tail».)

Nr. 246 Pl. I

Nr. 246 Pl. II

1940/41. Nos. 197—211, plus new value, 12 øre (Posthorn type), on paper without watermark. Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 100. Paper: A. Perf. 13 x 13½. N.B.: *Fugitive in benzine.*

237. 1 øre. Grey-olive (22.9.1941)	0.03	
238. 2 øre. Yellow-brown (22.9.1941)	0.03	
239. 3 øre. Yellow-orange (27.8.1941)	0.03	
240. 5 øre. Red-lilac (25.11.1940)	0.03	
241. 7 øre. Green. (20.1.1941)	0.03	
242. 10 øre. Green (9.12.1940)	0.03	
243. 12 øre. Violet (2.1.1941)	0.08	
244. 14 øre. Orange (1.9.1941)	0.08	
245. 15 øre. Olive (2.12.1940)	0.03	
246. 20 øre. Red. 2 Plates. I. (25.11.1940)	0.50	0.05
Plate-flaw: «Solid tail-tuft» (No. 2 in every other sheet).		
II. (December 1941)	0.03	
247. 25 øre. Dark red-brown (2.12.1940)	0.03	
248. 30 øre. Bright ultramarine (10.3.1941)	0.05	
249. 35 øre. Violet (4.7.1941)	0.03	

250. 40 øre. Dark grey (31.3.1941)	0.03
251. 50 øre. Brown-lilac (4.7.1941)	0.04
252. 60 øre. Green-blue (3.9.1941)	0.03

The gum on the stamps of this issue varies considerably. The 5, 10 & 20 øre values were also issued in booklets, in panes of six stamps each, and later in panes of ten stamps. The stamps have normal perforations, but these are frequently trimmed. Special sheets of the 5 & 10 øre, intended for producing booklets, were sold by the Post Office's Bureau for Sales to Collectors. — These sheets contain only 90 stamps each, the fourth row being blank. Strips of three with the centre «stamp» a blank (5 øre, 0.75; 10 øre, 1.00) originate from such sheets.

Airmail III, no wmk.

10th September 1941. Air Mail. No. 212 on paper without watermark.

253. 45 øre. Green-blue (10.9.1941)	0.10
--	------

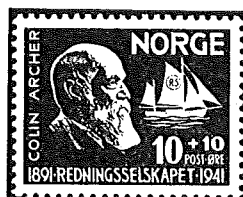
Hålogaland.

16th May 1941. Charity stamp, issued on the occasion of the Hålogaland Exhibition. Premium intended for the Relief Fund for the dependents of lost fishermen. Design represents a scene off the Lofoten Islands, from drawing by Harald Damsleth. Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 100. Paper: A. No watermark. Perf. 13½ x 13.

254. 15 øre + 10 øre. (Dark blue (499 253))	0.50	0.60
Sales ceased 31st December 1941. Demonetised from 15th May 1945.		

Lifeboat Society.

9th July 1941. Charity stamps with premium for the benefit of the Norwegian Lifeboat Society,

issued on the fiftieth anniversary of the formation of the Society. 10 & 15 øre: portrait of Colin Archer, drawn by Øyvind Sørensen; 20 & 30 øre: lifeboat, designed by Gunnar Svenssen. Photo-gravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 100. Paper: A. No watermark. Perf. 13 x 13½ and 13½ x 13.

255. 10 øre + 10 øre.		
Green (500 000)	0.40	0.35
256. 15 øre + 10 øre.		
Olive-brown (400 000)	0.60	0.50
257. 20 øre + 10 øre.		
Red (800 000)	0.35	0.20
258. 30 øre + 10 øre.		
Ultramarine (300 000)	1.25	1.25

Legion.

1st August 1941. Stamp with premium for «Den Norske Legion». Shows legionary with Norwegian & Finnish flags, designed by Harald Damsleth. Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 100. Paper: A. No watermark. Perf. 13½ x 13.

259. 20 øre + 80 øre.		
Brownish red (100 000) ...	9.50	11.00
Demonetised from 15th May 1945.		

University.

2nd September 1941. Issue commemorating the centenary of the laying of the foundation stone of the University Building in Christiania. Design shows the «Domus Media», from photograph. Adapted for stamp design by Harald Damsleth. Photogravure by Emil Moestue A/S, in sheets of 100. Paper: A. No wmk. Perf. 13 x 13½.

260. Kr. 1.00. Dark olive-green (100 000)	9.00	9.00
--	------	------

V-Stamps, I, with wmk.

August 1941. Nos. 197—204 and 207—211 overprinted with a black V by Emil Moestue A/S.

Paper: F. Wmk.: I, sideways. N.B.: *Fugitive in benzine.*

261. 1 øre. Grey-olive ...	0.08	0.10
262. 2 øre. Yellow-brown	0.10	0.12
263. 3 øre. Yellow-orange	0.12	0.15
264. 5 øre. Red-lilac	0.50	0.25
265. 7 øre. Green	0.20	0.15
266. 10 øre. Green	1.00	1.25
267. 14 øre. Orange		
(299 304)	0.50	0.60
268. 15 øre.		
a. Olive	1.00	0.90
b. Greenish olive	0.35	0.20
269. 30 øre. Bright ultra-marine	1.00	0.50
270. 35 øre. Violet	1.25	0.60
271. 40 øre. Dark grey ...	3.00	0.75
272. 50 øre. Brown-lilac ..	20.00	20.00
273. 60 øre. Green-blue ...	1.50	0.25

So far the only examples known of the 20 & 25 øre with this overprint are complete sheets in the possession of the Post Office. — Forgeries of No. 272 were discovered in 1944.

V-Stamps, II, without Wmk.

August 1941. Nos. 237—243, 245—252 and 229—232 with V-overprint, as last. Paper: A, without watermark. N.B.: *Fugitive in benzine.*

274. 1 øre. Grey-olive ...	0.15	0.20
275. 2 øre. Yellow-brown	0.15	0.20
276. 3 øre. Yellow-orange	0.15	0.20
277. 5 øre. Red-lilac	0.20	0.10
Variety: Badly misplaced overprint (100); price c. Kr. 100.00—150.00.		
278. 7 øre. Green	0.30	0.30
279. 10 øre. Green	0.25	0.05
280. 12 øre. Violet		
(234 700)	0.50	0.75
281. 15 øre. Olive	0.35	0.35
282. 20 øre. Red (Pl. I)		
(18 452 467)	0.50	0.03

Plate-flaw: «Solid tail-tuft» (No. 2 in every other sheet). Variety: Inverted overprint (200); price c. Kr. 400.00 mint and Kr. 500.00 used.

283.	25 øre. Dark red-brown (779 801)	0.75	0.25
284.	30 øre. Bright ultramarine	0.85	0.40
285.	35 øre. Violet	0.90	0.30
286.	40 øre. Dark grey ...	0.90	0.15
287.	50 øre. Brown-lilac ..	1.50	0.75
288.	60 øre. Green-blue ...	1.50	0.25
289.	1 Krone. Green (439 326)	3.00	0.75
290.	1½ Krone. Dark blue (115 955) .	5.00	3.50
291.	2 Kroner. Red (90 645)	7.00	8.00
292.	5 Kroner. Deep violet (70 512) .	12.00	15.00

Snorre Sturlason.

Quantities of Stamps with V-overprint, with and without watermark, combined.

1 øre.	Posthorn	1 148 194
2 øre.	»	914 203
3 øre.	»	672 199
5 øre.	»	4 287 793
7 øre.	»	2 567 251
10 øre.	Lion	9 365 501
15 øre.	»	1 381 932
30 øre.	»	551 393
35 øre.	»	867 763
40 øre.	»	1 279 596
50 øre.	»	335 551
60 øre.	»	685 774

The remainders are still held by the Post Office.

White V.

18th August 1941. Lion-type stamps from automatic machines, with white V. Photogravure by Emil Moestue A/S. Rolls of 500. Paper: A. No watermark. Perf. 13 x 13½.

293.	10 øre. Green (480 000)	0.40	0.60
------	----------------------------------	------	------

The blades in the automatic machines frequently cut off, wholly or partially, the perforations at the top or bottom of the stamps.

The sale of the V-stamps ceased on 29th November 1941. They were demonetised from 29th March 1944.

September/October 1941. Issue commemorating the 700th Anniversary of the death of Snorre Sturlason, historian, on 23rd September 1241. Designs based on illustrations from Snorre Sturlason's Lives of the Kings (Heimskringla) — 10 and 50 øre by Erik Werenskiöld; 15, 20 & 30 øre by Chr. Krohg; 60 øre by Halfdan Egedius. Adapted for postage stamp use by Harald Damsleth. 10 øre: Queen Ragnhild's dream; 15 øre: Einar Tambaraskjelve in the fight at Svolder; 20 øre: Snorre Sturlason; 30 øre: King Olav setting sail in the wedding procession to Landmerket; 50 øre: Sviptag's sons going with their followers to the Hall of the Seven Kings; 60 øre: «They came by every path» (scene before the battle at Stiklestad). Photogravure by Emil Moestue A/S. 10 & 20 øre in sheets of 100; other values in sheets of 50. Paper: A. No watermark. Perf. 13½ x 13 and 13 x 13½.

294.	10 øre. Green (23.9.1941), (8 000 000) ...	0.20	0.05
------	---	------	------

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Ekerbergvn. 23, Oslo 50.

Polens Frimærker 1860—1924. Av *Folmer Knudsen*. Stella Filatelist Forlag A/S, København 1948. — A 5-format (148 x 210 mm). 24 s. + omslag. Danske kr. 1.75.

Forfatteren sier selv i sitt forord til denne tiltalende lille samlerkatalog at å være Polen-samler framkaller jaktinstinktet, idet landets frimerker med meget få unntak er nokså billige, men ikke desto mindre ofte vanskelige å få tak i i eksemplarer som egner seg for å presenteres i et album. Og at Polen som samleområde kanskje nettopp som følge av merkenes rimelighet kan være verd å kikke litt nærmere på, da de likevel frambyr meget av interesse, det går klart fram av katalogens innhold. Som «kommentarer» til flere av utgavene, særlig krigstidsemisjoner, er trykt en del uvedkommende, mer personlig betont «fyllestoff» som jeg dog mener burde vært sløyet og eventuelt erstattet med filatelistiske undersøkelser. Men liksom i den i begynnelsen av heftet trykte historiske oversikt får en også stadig innimellom små opplysninger som gjør samlerstoffet interessant. — Heftet, som godt tør anbefales, bebudes fulgt av et nr. 2, som behandler Polens merker fra 1924 og til dato. Formodentlig vil dette stoff også først komme i «Frimærkesamleren», idet det her anmeldte hefte egentlig er særtrykk fra det danske tidsskrift. Det er naturligvis ingen forkleinelse for katalogen.

D.-H.

The United States Commemorative Stamps of the Twentieth Century, Vol. II. Av *Max G. Juhl*. Forlag: H. L. Lindquist Publications, 2 West 46th Street, New York. 18 x 26 cm, 382 sider. Pris for begge bind: \$ 10.—.

Første bind av dette verk ble anmeldt i januarnummeret, og nå foreligger allerede bind II. Det omhandler alle minnermerker fra Connecticut-utgaven i 1935 til utstillingsblokken for New York-utstillingen i 1947. Som første bind er også dette utstyrt med et overveldende illustrasjonsmateriale og behandler de forskjellige utgaver til minste detalj.

I Juhls og Brookmans bøker har samlere av Sambandsstatenes frimerker et verk som søker sin like i den filatelistiske verdenslitteratur. Det mangler nå bare en bok som behandler bruksmerkene fra 1900 og oppover forat hele området er dekket.

St.

VÅRT TIDSSKRIFT

Gjelder det noe *redaksjonelt* eller innsendelse av *stoff*, husk da at De sender det til *redaktøren*, adresse *Ekebergvn. 23, Oslo 50*, men

gjelder det *abonnement* og *annonsetegning*, så skal det sendes til *forretningsfører*en, *F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen*.

Svarporto bes alltid vedlagt ved *fore-spørsler*!

REFERENTER!

Tidsskriftet vil naturligvis mer enn gjerne ha referater fra alle møter i klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund, og tar med takk imot. Men gjør Dem selv, leserne og redaktøren den tjeneste å sette opp farten! Vennligst pass også på at manuskriptene inneholder bare *vesentlige* ting, både papirrasjonering og stoffmengden ellers nødvendiggjør en viss begrensning, og redaktøren vil helst slippe å måtte være den som barberer referatene.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 263 i forbindelse med generalforsamling ble holdt på Central Hospits den 17. febr. 1948 under ledelse av formann, Sigurd B. Johnsen. — Til stede 31 medlemmer.

Sekretæren leste opp beretning fra styret for året 1947. Deretter leste kassereren opp regnskapet, som viser et overskudd, inklusive overskuddet ved utstillingen, på kr. 737.37, som sammen med udisponert overskudd fra forrige år, kr. 325.54, gir til disposisjon kr. 1 062.91. Styret foreslo dette disponert slik: Overføres til Reservefondet kr. 500.00, til Fest- og turfondet kr. 200.00, til innbinding av bøker kr. 100.00 og overføres til neste år kr. 262.91, hvilket enstemmig ble godtatt av generalforsamlingen.

Styrets budsjettforslag for 1948, som balanse- rer med kr. 1 000.00, ble lagt fram og vedtatt med tilføyelse, etter forslag fra formannen.

Ordet ble så gitt til huskomiteens sekretær og kasserer, som etter tur leste opp årsberetning og regnskap for huskomiteen i 1947. Overskuddet for 1947 utgjør kr. 1 276.99, som er overlevert klubbens kasserer, og beløpet er tilført husfondet.

Ingen hadde noe å bemerke hverken til årsberetning eller regnskap.

Deretter ble beretning for utstillingen og regnskap for samme lest opp og godkjent.

Styret foreslo for generalforsamlingen at ordene «første møte» sloyfes i § 8, slik at det kommer til å stå at generalforsamlingen holdes i februar. Formannen gjorde rede for styrets begrunnelse for dette, idet det ofte kan være vanskelig å få alt klart til generalforsamlingen på første møte i februar. Forslaget ble vedtatt enstemmig.

Videre foreslo styret at siste passus i § 4 sloyfes, nemlig: «Fra 1. januar 1943 er klubben dessuten tilsluttet Nordisk Filatelist Forbund.» Dette ble like ens vedtatt enstemmig. Klubben blir da snarest å utmelde av Nordisk Filatelist Forbund.

Man gikk så over til valg. Den sittende formann fraba seg bestemt gjenvalg, og i hans sted foreslo styret valgt Hilmar Nilssen, som ble valgt med 27 stemmer. Da også viseformannen ønsket å tre ut, foreslo styret i hans sted M. Berg Thomassen, og han ble valgt med 29 stemmer.

Til kasserer foreslos gjenvalgt Arne J. Hansen; han ble likeledes valgt med 29 stemmer.

Som suppleanter til styret ble med akklamasjon valgt P. Munksgaard og Caspar Smith.

Dessuten ble valgt med akklamasjon bibliotekar for 1948: J. Ingemann Hansen, revisor 1948: K. J. Syvertsen, og arkivar 1948: Sigurd B. Johnsen, Fest- og turkomité 1948: Leif K. Torjesen og Sigurd B. Johnsen, Huskomité 1948: P. Th. Lund, M. Berg Thomassen og P. Munksgaard.

Generalforsamlingen ble så hevet, og medlemmene gikk til festlig dekket kaffebord.

Ved kaffen fikk P. Th. Lund ordet. Han fortalte noen muntre episoder som forekom under Huskomiteens arbeid. Fra Huskomiteens side ble, så langt forrådet rakk, forært de tilstedeværende medlemmer små bensinflasker med pipetter til undersøkelser etter vannmerker. — Medlemmer som ikke fikk på generalforsamlingen, vil Huskomiteen senere forsøke å skaffe slike flasker.

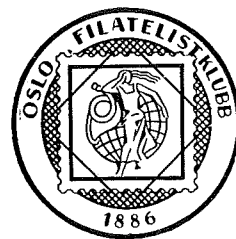
Viseformannen, Kaare Peersen, fikk ordet og ga først en liten redegjørelse for alt det oppofrende arbeid som fra enkelte medlemmers side har vært lagt ned i klubbens virke, og som for en stor del har resultert i den gode posisjon som klubben har i dag. Han omtalte Utstillingskomiteens arbeid, og særlig ble framhevet det arbeid som Caspar Smith hadde utført ved å forarbeide samtlige rammer som trengtes til utstillingen og dessuten forært klubben både materialene og arbeidet. Herr Peersen framhevet den gode klubbånd som her var vist, og som erkjentlighet for arbeidet overrakte han fra klubben et dedisert eksemplar av «Postverkets historie». Herr Smith takket for oppmerksomheten.

Til slutt takket den avgåtte formann for alle de år han hadde stått som leder av klubben, og den nye formann takket for den tillit som var vist ham. Han fant det vanskelig å overta vervet etter den avgåtte formann, som hadde lagt ned et så stort og uegennyttig arbeid for klubben.

Møtet ble hevet ca. kl. 23.00.

M. Berg Thomassen.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1231 ble holdt 15. sept. 1947 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede 72 medlemmer. — Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt.

Følgende nye medlemmer ble tatt opp:

558 Løytnant Oddvar Larsen, c/o Cleve, Drammensveien 50 E, Oslo.

559 Cand. med. Jan Dekker, Weesperzydeg 1, Amsterdam.

560 Kjøpmann Finn Gabrielsen, Boks 3034, Oslo. 4 nyanmeldelser ble referert.

Følgende utmeldelser forelå: Margit Wang, Oslo, Per Chr. Falster, Røa, Ivar Veidholm, Oslo, Reidar Østby, Oslo.

7-mannsrådet har hatt konstituerende møte, hvor Alf G. Johnsen ble valgt til formann og M. C. Rosenhavn til viseformann.

Fra Postverket har klubben mottatt som gave «Postens historie».

Styret besluttet enstemmig at O.F.K. melder seg ut av Nordisk Filatelist Forbund. — Dunér sa det var avhengig av generalforsamlingsbeslutning, eventuelt i februar 1948, og man måtte stå som medlem også i dette år. — Formannen var oppmerksom på dette, og meddelte at det var hensikten å innkalle til ekstraordinær generalforsamling også på grunn av statuttendring.

Holtan la fram en del bytteønsker og meddelte ellers at Borek arbeider med å få sendt ut blad til Norden-album.

I anledning av Tromsø Filatelistklubbs 20-årsdag den 8/11 ville det være anledning til å kjøpe lodder til dette formål hos Stensdal.

Formannen kåserte så om sin gullmedaljesamling fra København. Det var første gang han stilte ut, og han hadde høstet meget lærdom av det. Av juryens medlemmer hadde han etter bedømmelsen fått kritikk for at han hadde satt åpne felter der hvor objektene ikke var kjent, men katalogisert. Formannen gikk så kort igjennom samlingen og la den til sist fram til gjennomsyn av medlemmene.

Holtan takket for kaseriet og nevnte samtidig at Berntsen etter hans mening hadde utstilt sin samling på en beundringsverdig måte, ikke minst på grunn av de omtalte hull i samlingen.

Det ble tillyst klubbkonkurranse.

Formannen opplyste at Viggo Dunér skulle overta sorenskriverstillingen i Nord-Norge, og han ville gjerne sende Dunér en hilsen med på reisen.

Møtet hevet kl. 21.30.

Stousland.

Møte nr. 1232 ble holdt 6. okt. 1947 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede 73 medlemmer og 1 gjest. — Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt.

Følgende nye medlemmer ble tatt opp:

861 Husmor Margareta Ulleberg, Schives gate 2, Oslo.

862 Birger M. Bendixen, Brooklyn, New York.

863 Per Widerøe, Stasjonsveien 9 A, Slemdal.

864 Emil Christensen, Aastad gård, Billingstad.

Redaktør Stensdal meddelte at Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 5 og 7/8 er utsolgt.

Holtan la fram en del bytteønsker og refererte en artikkel i «Frimærkenyt» om den krasse stemning mot Den Internationale Udstilling i København i sommer. Artikkelen gjaldt særstemplene.

Aftenens kåsør var Odvar Johs. Witzøe, hvis nærvær klubben har savnet siden frigjøringen. Witzøes kaseri var blitt kalt «Filatelen i periferien», og han la fram sine iakttagelser fra den tiden han ikke hadde hatt anledning til å delta i klubbens liv. Innlegget var som alltid meget friskt og omhandlet særlig propagandaen og junioravdelingen.

Formannen takket for det friske innlegget.

I den etterfølgende diskusjon innledet M. C. Rosenhavn med å erklære seg enig i at pressen måtte underrettes forat publikum kan bli oppmerksom på at det i det hele fins en klubb.

Thune-Larsen spurte hvem som skulle lede propagandaen, for styret kan ikke overkomme alt. Poststyret bør selv begynne med pene stempler og konvolutter igjen, idet dette er god reklame i utlandet.

Kjeholdt sa at det var vanskelig med kontakten i begynnelsen. Han foreslo at eldre medlemmer skulle instruere nybegynnere om hvordan man virkelig skulle sette opp en samling osv.

Witzøe var glad for å høre en sjømanns røst. Kunne man ikke få i stand en sjømannsklubb? Kjeholdt svarte at han trodde sikkert det ville være verdifullt.

Stensdal mente at nettopp den rette propagandist var kåsøren selv, og nevnte samtidig at Postverket bestemt har motsatt seg førstedags-stempling. Heller ikke vil det gå med på førstedagskonvolutt.

Thrap-Meyer: Kan ikke Postverket skjønne at

det er ren forretning med førstedags-stempling? I U.S.A. sendes det ut 700 000 førstedags-brev ved hver utgivelse.

Ulleberg ville som tillitsmann for juniorene gjerne gjøre oppmerksom på at dette arbeidet var vesentlig forskjellig nå sammenliknet med hva det var under krigen. Guttene har så meget annet å rusle med for tiden, speidersak, idrett og ikke minst militærtjeneste. Dertil kommer at skolen tas mer alvorlig nå. Ulleberg hadde forhørt seg om forholdene med juniorarbeidet i København, og etter uttalelser fra seniorer var det ingen der som trodde på arbeidet.

Witzøe kom inn på frimerkebyttet, som var blitt fullstendig borte fra møtene, og foreslo en tavle oppsatt ved døren som så medlemmene kunne sette sine objekter og ønsker opp på.

Etter enda en del debatt fram og tilbake om de framsatte forslag ble møtet hevet kl. 22.

Stousland.

Møte nr. 1233 ble holdt 20. okt. 1947 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede 81 medlemmer og 10 gjester. — Av hensyn til det omfattende program ble referat utsatt til neste møte.

Utmeldelse forelå fra E. Condrup Jensen, Oslo.

Formannen meddelte at det er funnet et ark 1-øres posthornmerker med V-overtrykk, hvor overtrykket differerer i vesentlig grad fra de ordinære. På dette ark er V'ene atskillig tykkere og mer uregelmessig i trykket. Det er innkjøpt på ordinær måte av et av klubbens medlemmer.

Klubben har fått låne et foto av et brev stemplet 1. jan. 1855. I brevet er anført at avsenderen har kjøpt noen frimerker «for en tid siden». Det er således mulig at Norges første frimerke var ferdig i god tid før første dags bruk.

Det er kommet innbydelse til en internasjonal utstilling i Sveits. Utstillingen holdes i Basel i tiden 21.—29. august 1948.

Man gikk så over til annen post på programmet, nemlig diskusjon over emnet «Postverkets jubileumsserie og framtidige frimerkepolitikk». Til møtet var innbudt Postverkets representanter v/ regnskapssjef Homme, frimerkeforvalter Arnzen og Samlerlukas sjef Vold Johansen, Oslo-pressen og jubileumsseriens komité, som hadde bestått av professor Sverre Steen, direktør dr. Sigurd Willoch, direktør Knut Moestue, kontorsjef Jarle O. Stensdal og tegneren Per Frenger. Dessuten var professor Per Krohg og kunstmaler Haakon Stenstadvold innbudt.

Formannen, Arnstein Berntsen, innledet med å forklare hensikten med møtet: Å få fastslått det kunstneriske nivå for Postverkets jubileumsserie 1947, og dertil diskutere den framtidige frimerkepolitikk. Han gjennomgikk den omtale som serien har fått i innen- og utenlandsk presse og framhevet spesielt den kritikk som kjente norske kunstnere har ført i marken mot serien og den til dels strålende ros som den har fått, særlig i engelske fagtidsskrifter. Formannen håpet på at diskusjonen skulle føre til et intimere samarbeid mellom Postverket, kunstnerne, filatelister, historikere og trykkerier. Spesielt er jo dette aktuelt nå da en ny bruksserie kanskje skal avløse posthorn/løvetypene.

I den etterfølgende omfattende diskusjon, som både holdt seg til saken og kom litt ut på videne, deltok en rekke av de interesserte medlemmer og flere av de innbudte.

Formannen avsluttet den nesten 2 timer lange diskusjon kl. 22.10. Da hadde en gått fra den kunstneriske utførelse, motivene, fargene, formene og den tekniske utførelse til en diskusjon om frimerkeutgivelsenes hyppighet, spørsmålet om en fast frimerkekomité og innbudte kunstnere kontra åpen konkurranse. Det vil føre for langt å referere det hele, men detaljer kan fås ved henvendelse til sekretær Stousland, som under det anstrengende referentarbeid fikk verdifull assistanse av ingeniør Ulleberg.

Etterpå var de innbudne styrets gjester ved en enkel soupé. Så vel Poststyrets representanter som kunstnere og pressen takket hver især for den interessante aften, som det hadde vært dem en stor glede å overvære. *Stousland.*

Møte nr. 1234 ble holdt 3. nov. 1947 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede 76 medlemmer og 3 gjester. — Referat fra de 2 foregående møter ble opplest og vedtatt.

Utmeldelse forelå fra: Sigurd Ecklund, Oslo, og Arvid O. Rasmussen, Oslo.

Formannen ønsket langveggsfarende medlemmer velkommen til møtet, og herr Ekman, Finnland, takket og overrakte klubben som gave et ekpl. av «Finland Stamp Catalogue».

Arkitekt Hoel viste fram en serie merker i anledning av jernbanekongressen i Istanbul.

Styret har mottatt brev fra Thune-Larsen med anmodning om at det vender seg til Postverket for å få gjenopptatt førstedags-stempling.

Det er besluttet å sette opp en tavle for bytteønsker, og legges fram en bok hvor medlemmene kan tegne seg for bytte, kjøp eller salg. Boken blir bestyrt av Aa. H. Blehr. — Holtan la fram en del bytteønsker.

Agent Eugen Hanssen, Tønsberg, kåserte over sin samling Falkland Islands og demonstrerte samlingen. Samlingen hadde deltatt i den internasjonale utstilling i København og hadde oppnådd bronsemedalje. Medlemmene lyttet interessert til hva herr Hanssen hadde å berette.

Formannen takket herr Hanssen for at han var kommet til byen for å underholde sin klubb.

Styret har besluttet å ekskludere konsul N. M. T. Knudsen, Horten, for medlemskap i N.S.

W. Ulleberg anmeldte fra biblioteket «America Stamps» og den svenske håndboken.

Thune-Larsen rettet en henstilling til styret om å utsette innleveringsfristen til klubbkonkurransen. Hans henstilling var detaljert og begrunnet. Han fikk imidlertid ingen tilslutning fra medlemmene, og noe vedtak ble ikke fattet.

Møtet hevet kl. 21.30.

Stousland.

Møte nr. 1235 i forbindelse med ekstraordinær generalforsamling ble holdt 17. nov. 1948 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede 62 medlemmer og 2 gjester. — Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt.

2 nyanmeldelser ble referert.

Utmeldelse forelå fra 808 Fru Bergliot Melberg, Oslo.

Nr. 846, lagerformann Uno Fosterud, ble strøket på grunn av manglende kontingent.

De-No-La plakettene vil nå bli utskiftet, da stansen er kommet til rette.

Julemøte vil bli holdt 15. des. i forbindelse med vanlig møte. Utdelingen av premiene for klubbkonkurransen vil bli utsatt til 5. januar.

Klubbens typesamling vil bli ommontert og oppsatt av Thune-Larsen, med assistanse av Stousland. Styret henstiller til medlemmene å støtte klubben ved innsendelse av objekter til denne typesamling. Den er meget mangelfull, ikke bare med hensyn til typer, men også hovednummer, og bidrag tas med takk imot.

Etter Jeppesens ønske er han utskiftet med Aage Biering i Husfondskomiteen.

Holtan la fram en del bytteønsker og anmeldte samtidig de nye kataloger som var kommet. Klubbens nye 10-øres helsak kan kjøpes hos Holtan.

Etter forslag fra 7-mannsrådets formann, Alf G. Johnsen, ble Thune-Larsen valgt til generalforsamlingens dirigent med akklamasjon. Thune-Larsen konstaterte innkallelse utsendt i rett tid og erklærte generalforsamlingen for lovlig satt. Han ga straks ordet til formannen, som gjorde rede for generalforsamlingens årsak, nemlig utmeldelse av Nordisk Filatelist Forbund. Klubben er ikke tjent med å være medlem av forbundet, og københavnerklubben har jo ledelsen og kan bestemme som den vil. Dessuten forbyr det norske forbunds statutter vår klubb å være medlem. For øvrig viste han til tidligere diskusjoner om denne sak. — Utmeldelsen ble deretter enstemmig vedtatt.

Det var forslag oppe om å endre ordlyden i Klubbens statutter om medlemskap i Nordisk Filatelist Forbund. Denne endring ble enstemmig vedtatt og lyder nå: «O.F.K. er tilsluttet Norsk Filatelistforbund. Klubbens organ er Norsk Filatelistisk Tidsskrift.» — Det utspant seg så en liten debatt om hvorvidt Nordisk Filatelistisk Tidsskrift hadde rett til etter utmeldelsen å kalle seg Nordisk. Formannen mente at juridisk-teoretisk var retten der, på grunn av at Stavanger Filatelistklubb fremdeles sto som medlem foruten svenske og finske klubber; men han ville forsøke å få utvirket at bruken av navnet ble brakt til opphør.

Formannen takket så Thune-Larsen for hans dyktige ledelse av generalforsamlingen og erklærte denne for hevet.

Ulleberg anmeldte første del av Scots katalog. Møtet hevet kl. 20.30.

Stousland.

Møte nr. 1236 ble holdt 1. des. 1947 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede 86 medlemmer og 2 gjester. — Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt.

2 nye medlemmer ble tatt opp: Malerikonserverator Knut Gotaas, Tordenskjolds gate 6 B, Oslo. Stud. med. Børre Svendsen, John Colletts allé 100, Oslo.

Utmeldelse forelå fra: Arnfred Vevle, Oslo. Leif Sondresen, Oslo. Asbjørn Danielsen, Larvik.

Livsvarig medlemskap ble notert for: Nr. 850 Geo Haller, Oslo.

2 nyanmeldelser ble referert.

Herr Th. Jørgensen, som i de siste 10 år har oppholdt seg på Madagaskar, er nå kommet tilbake til Norge, og formannen ønsket ham vel møtt igjen i klubben.

Formannen opplyste at Holmboe nå har bare få eksemplarer igjen av Norgeskatalogen.

Formannen bekjentgjorde en meddelelse fra Nasjonalhjelpen om at Postverket har skjenket restopplaget av V-merkene, også de som i sin tid ble funnet på Slottet, til Nasjonalhjelpen. Nasjonalhjelpen har i samråd med filatelister, bl. a. formannen og Tidsskriftets redaktør, tatt ut 50 000 serier for salg. Resten er under behørig kontroll brent i Norges Bank. Filatelistene framhevet dog som sin mening at *alt* burde vært makulert. Merkene omfatter alle verdier med unntak av: 10 øre hvit V, og 50 øre med vannmerke. Av 1 øre og 40 øre er det bare 20 000 eksemplarer.

Aftenens foredragsholder var Eigil Meidell Hopp, som talte over emnet «Filatelister og pressen». På en frisk og morsom måte påpekte foredragsholderen den ufullkomne og sensasjonsmessige måte filatelistisk stoff blir behandlet på i dagspresen. Ved treffende klipp fra skandinaviske aviser underbygde han denne påstand. Årsaken skyldes mangel på kvalifiserte journalister og de ufullkomne oppslagsverker. Botemidlet må være at filatelister skrev til redaksjonene direkte, for å få mer og bedre filatelistisk stoff. Derigjennom ville redaksjonene bibringes forståelsen av at også dette er god stoff.

Foredragsholderen høstet livlig bifall, som også gjentok seg etter formannens takketale.

Holtan la fram nyheter fra Bern, som han hadde mottatt fra Postverket.

Fra klubbens medlem Gustav Larson har vi igjen mottatt en gave, idet han har sendt «The Stamp Specialist». I denne utgaven finner man dr. Justus Andersens originalartikkel om Portomerkene, oversatt av herr Larson.

Herr Lars Ekman, Helsinki, har forært klubbens junioravdeling et album for finske frimerker.

Kristian Jahr, Skottland, er enstemmig ekskludert av klubben. Grunnen er en artikkel i «Philately», hvor det opplyses at Jahr er straffet ved engelsk rett for tyveri fra firma Harmer, Rooke, London. 7-mannsrådets innstilling falt sammen med styrets.

Formannen meddelte at styret i lengre tid har hatt til behandling en sak om 20 øres løve med omvendt V-overtrykk. Ved omfattende undersøkelser må det betraktes som sikkert at det nå også forekommer et ark nr. 2 av dette feiltrykk. Formannen hadde fått høve til å undersøke de omhandlede merker, nummerert disse og fotografert arket, hvor ingen av merkene manglet. En del merker manglet gummi, og noen hadde hatt andre feil. Det er nå hensikten å stemple dette ark for ekte.

Det utspant seg en meget livlig diskusjon om saken. Witzøe stilte seg meget skeptisk og refererte til tidligere undersøkelser. Han mente at klubben kan nekte å stemple merkene. Han ville gjerne vite om Berntsen stemplet merkene på vegne av klubben eller som privatmann. Formannen svarte at det selvfølgelig var som privatmann, og at han tok det fulle ansvar. Thrap-Meyer foreslo at stempelingen ble utsatt i 2 år, for å se tiden an. I. I. Jacobsen bemerket at fotoet viste at nummereringen var gal, idet «hale-dusken» var galt plasert. Witzøe mente at ethvert lite trykkeri kan foreta en «perfekt falskning» ved hjelp av Ludlow V'er. Gisholt spurte om det ikke var mulighet for å skaffe vitner, og formannen trodde han kunne klare det og for øvrig undersøke saken om mulig enda bedre. I diskusjonen deltok ellers Thune-Larsen,

Holm, Andersen, Gundersen, Hein Torgersen og Jeppesen.

Møtet ble avsluttet med gratislotteri, og hevet kl. 21.50.

Stousland.

Møte nr. 1237, julemøtet, ble holdt 15. ds. 1947 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede 76 medlemmer og 3 gjester. — Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt.

Som nye medlemmer ble tatt opp:

867 Ingeniør Lippe Persson, Varberg, Sverige.

868 Kontormann Bjørn Isaksen, Gørbitz' gate 6, Oslo.

Følgende utmeldelser forelå: Erling Bjørkman, Oslo. Sverre Moldenhauer, Smestad. Odd Rasmussen, Oslo.

Omar Eliassen har skrevet til styret om første-dagsbrev og har sendt inn en del amerikanske, for å vise hvordan disse frankeres og annulleres hurtig og tilfredsstillende. Forslagene er oversendt Poststyret, som svarer at man for tiden ikke har anledning til å ta saken opp, men at man vil overveie mulighetene senere.

Møtet hevet kl. 20, hvorefter man gikk over til julefesten. Festkomiteens selvvalgte formann, Bj. Grøntvedt, bød til festlig bord ved 61-årsfesten. Festkomiteen var egenhendig toastmaster (utt.: Tørstmaster) og ønsket med velvalgte ord de 45 deltakere velkommen til bords. Klubbens formann talte kort og greit for klubben, og Dan Thune-Larsen morsomt og passet våget for damene.

Så fikk følgende medlemmer nålen for 25 års medlemskap: Frimerkehandler Carl Strand, New York. Generalkonsul P. M. Røwde, Oslo. Ekspe-ditor Aksel Fagernes, Oslo. Forsorgsforstander Schancke, Namsos. Inspektør Kittelsen, Ålesund. Sorenskriver Dahlin, Hermansverk. Kasserer Hemsvik, Horten. Avd.sjef Ivar Berg, Oslo. Befrakter Berg Thomassen, Kristiansand S. Kontor-sjef Haavie. Ingeniør Birger Engesgaard, Oslo. Av disse var de 2 sistnevnte til stede, og kontor-sjef Haavie takket på jubilanthenes vegne.

Til slutt takket herr Engesgaard for maten, og så var det *da'ans* etterpå, og det så det forslo — vi holdt på til lenge, lenge etter at strømmen var slått av. Da alle, så vidt vites, fikk bil, ble ingen slått ut på veggen hjem.

Ulleberg. Stousland.

Møte nr. 1238 ble holdt 5. jan. 1948 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede 73 medlemmer og 1 gjest. — Formannen ønsket medlemmene et godt nytt år. Han ønsket samtidig klubbens mangeårige medlem, direktør Hellman fra Finnland velkommen. — Klubben har som vanlig sendt og mottatt en rekke nyttårsønsker.

Ett nytt medlem ble tatt opp: Grosserer Chr. B. Evensen, Klotzenmoor 36, Hamburg 20.

Utmeldelse ble notert for: C. J. H. ter Riet, Nederland.

I anledning av Nasjonalhjelpens gave fra Postverket har styret skrevet til Poststyret med forespørsel om hvordan det i framtiden vil stille seg med andre merker som er satt ut av kurs, om man også kan vente liknende behandling av disse merker.

En del bytteønsker ble lagt fram av Holtan, dessuten møtestatistikk for 1947. Det er holdt i

alt 19 møter. 6 medlemmer hadde møtt fram til samtlige møter. Sammenlagt holder fremdeles Tørjesen ledelsen med 750 frammøter.

I propagandaøyemed har klubben sendt ut skje-maer til alle frimerkeforretninger, med en kort orientering om hvordan man blir medlem av klubben.

Herr E. A. Hellman, Helsingfors, som hadde deltatt i klubbens konkurranse før jul, holdt et kort kåseri om sin samling. Ved denne anledning overrakte han klubben en delikat gjestebok til bruk ved sjeldne anledninger. Tidligere på aftenen hadde han overrakt en del eksemplarer av en finsk katalog med supplement med engelsk tekst. — Formannen takket Hellman for gavene og for at han hadde deltatt med sin stempelsamling. Formannen sa at han var stolt over at O.F.K. hadde fått æren av å legge fram denne samling første gang. Som medlemmene ville se var samlingen av meget høy kvalitet og dertil et pionérarbeid. Han ba herr Hellman å ta med klubbens beste ønsker tilbake til Finnland.

Juryformannen, Stian Sannes, delte deretter ut premiene for klubbkonkurransen. Listen ser slik ut:

Gullmedalje: E. A. Hellman: Finske figur-stempler.

Sølvmedalje: John H. Christensen: Samling Holland.

Bronsemedalje: Aage Biering: Samling Island.

Bronsemedalje: Otto Maalstad: Skandinaviske portrettmerker.

Diplom: Paul H. Jensen: Svenske helsaker.

Diplom: Hans B. Korsmo: Norge i par fra Nr. 96.

Diplom: H. Warndorph: Generalsamling Skandina-
via.

Diplom: Karl Abrahamsen: 50 øre 1910.

Herr Hellman fikk dessuten klubbens ærespris, og fra juryen forelå en særdeles rosende omtale av den innsendte samling. — Juryen har bestått av herrene Stian Sannes, I. I. Jacobsen og Anders Trøsvik.

Formannen takket de av medlemmene som hadde deltatt i konkurransen, og også dem som hadde fungert som bedømmelseskomité.

Møtet ble hevet kl. 20.30, og medlemmene hadde så høve til å kikke på ekstrakter av de inn-leverte objekter.

Stousland.

AALESUND FILATELISTKLUBB

holdt sitt møte nr. 110 16. febr. 1948 på Grand Hotell under le-delse av formannen, Alb. Otter-sen.

Møtet var avertert til vanlig tid som årsmøte, og formannen foreslo at møtet ble å betrakte som generalforsamling, til tross for at man ikke hadde overholdt de lovbestemte 14 dagers varsel

og sendt skrivelse til alle medlemmene. Det kom ingen motforslag, og årsmøte ble da besluttet satt mot 2 stemmer.

Som første post på dagsordenen sto

Arsberetning for 1947—48.

Forrige årsmøte ble holdt 8. mars 1947 under ledelse av formannen, Alb. Ottersen.

Valgkomiteen foreslo følgende til suppleringsavstyret: 1. J. L. P. Flor (for ett år). 2. Joh. E. Ihlebæk. 3. Einar Endresen. Varamenn: 1. Carl Rygh. 2. Bjarne Jacobsen. 3. Carl Wiig.

Gjenstående i styret fra året før: Formannen, Alb. Ottersen, og sekretæren, Henry Klemmetsen.

Som bibliotekar ble valgt Einar Endresen og som revisor P. Engeland.

I året som gikk ble holdt 11 møter, med i alt 161 frammøtte og 1 gjest. Frammøtet har altså vært upåklagelig.

Årets store begivenhet for foreningen var Nils Olsens deltakelse i utstillingen i Danmark og hans utmerkelse for Norgessamlingen med bronsemedalje. Dette har medlemmene satt umåtelig stor pris på, og Nils Olsen har meget elskverdig vist fram sin samling både før og etter utstillingen. Dessuten har han kåsert omkring utstillingen flere ganger.

Et av våre medlemmer, herr Alf Grande, har vært soldat i Tyskland etter frigjøringen og kåserte over sitt opphold der på et møte.

Ellers har det vært gjettekonkurranser på nesten alle møtene og auksjoner på 8 av møtene, med omsetning i alt kr. 404.85. Det har vært frambudt få merker på auksjonene, så totalsummen er svært lav. Overskuddet ved auksjonene, kr. 102.93, tilfalt kvartslampefondet, som nå har nådd kr. 252.03.

Det er i året kommet til 4 nye medlemmer og meldt ut 5.

Foreningen har bare én representant til forbundet, formannen, Alb. Ottersen, da det bare er 38 som får N.F.T. direkte gjennom herværende forening, resten, 11, står tilsluttet O.F.K.

Styret har etter evne forsøkt å gjøre møtene så hyggelige som mulig, bl. a. ved å arrangere kaffespleis på samtlige møter, og skal nå prøve med en ekstrautlodning for de frammøtte medlemmer.

Regnskapet ble lest opp og vedtatt uten bemerkninger.

Så kom valgene; følgende var foreslått av valgkomiteen: Som formann Alb. Ottersen, og som styremedlemmer Carl Wiig og O. Kittelsen. De ble også valgt enstemmig.

Som varamenn til styret var foreslått: Olav Olsen og Peder H. Misund. De ble også valgt enstemmig.

Gjenstående fra forrige år var: Einar Endresen og Joh. E. Ihlebæk.

Formannen takket avtredende sekretær, H. Klemmetsen, for mange års samarbeid i styret.

Herr Hans Grårud foreslo at bibliotekaren fikk sitt arkiv oppbevart på et lettere tilgjengelig sted, helst i møtelokalet, da det var altfor tungvint å henvende seg på tollbua. Styret fikk i oppdrag å finne den beste løsning.

Det forelå innbydelse til deltakelse i en utstilling i Basel i Sveits. Den ble oversendt Nils Olsen.

Ihlebæk takket for oppmerksomheten og blomster på 60-årsdagen, like ens takket arkitekt Flor for oppmerksomhet i samme anledning.

Møtet sluttet kl. 21.15. — Til stede 16 medlemmer.

Henry Klemmetsen.

30 øre grå 1907.

Norgeskatalogen (sist den engelske utgåve 1948) melder at dette merke er utsendt 10. mai 1907, dvs. den dag poststyret kunngjorde at «Der er udgivet nye mørkegraa frimerker à 30 øre». Den same meldinga står i «Norges Frimerker 1855—1924» s. 141, men der er det lagt til: «De nye frimerker à 30 øre i den sedvanlige øretype blev avleveret fra trykkeriet den 2. april 1907». I «Norges frimerker 1855—1914» s. 64 er merket rett og slett ført opp som «Emission 2. april 1907». Og går vi tilbake til Nordisk Filatelistisk Tidsskrift nr. 4 for 22. april 1907, så er det der, s. 67, meldt om dette merke: «Den 2. April blev de første oversendt til Postkontorerne». Dette stemmer med at avstemplingar er velkjende frå tidleg i april, den eldste avstempling i min samling er Christiania 6 IV 1907 (på pakkebrev til Voss). Utgjevingdagen for nr. 81, 30 øre grå, må setjast til 2. april, ikkje 10. mai. «Cirkulære av 10. mai 1907» som er sendt ut lenge etterpå, melder tydelegvis ymse andre ting, men har som punkt XI melding om at 30 øre grå er utgjeve.

Johannes Lid.

Har De de nødvendige

SPRÅKKUNNSKAPER

for utenlandskorrespondansen?

Greie og gode hjelpere er

Amundsen: *Snarvei til engelsk.*

Kr. 2.35.

Trampe Bødtker: *Engelsk* lydlære.

Kr. 3.00.

Gallis: *Lærebok i russisk.*

(m. ordregister)

Kr. 12.80.

Kristiansen: *Deutsche Präpositionen.*

Kr. 2.15.

—»— : *Tyske taleøvelser.*

Kr. 3.00.

B. Gundersen: *Tysk grammatikk.*

Kr. 7.50.

Fås hos alle bokhandlere.

BRØGGERS BOKTR. FORLAG

Oslo 10.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 1.00, MINIMUM KR. 5.00.

Ønsker De å bytte Deres frimerker?

Prøv da PHILA-VE, Internasjonal filatelistisk bytteklubb. — Memlemsblad som utkommer hver måned på engelsk og tysk, hvori Deres navn og ønsker opptas. — Kontingent N. kr. 3.50 som kan sendes pr. postanv. eller ust. frimerker. — Skriv etter opplysninger:

Jacob Schawland, Øvre Stokken, Stavanger.

Danmark: Kong Christian X's fødselsdag 1945.

Kpl. brukte sett gis i bytte for norske sett. Større eller mindre partier. (Basis AFA.)

Poul E. Karlsen — Heltzensgd. 26, Odense.

Norge 3 øre grovtakket

og de beste varianter ellers tilbys i bytte mot god stempelsamling eller enkelte gode stempler av enringstypen.

S. Løkeberg — Tønsberg Blad.

Savner De god filatelistisk frankatur?

«Nasjonalhjelpen 1946» er forlengst blitt «stjernermerker» i «Samlerluka». For hurtig salg tilbys følgende verdier ust. uten gummi — for pålydende: 10 + 10, 15 + 10 og 20 + 10. Ved bestilling av kun en enkelt verdi utbes reserveordre. For-skudd + porto.

Olaf Sæland — Sandnes.

Trenger norske dubletter. Gir i bytte Europa, U.S.A., eng. kol., gjerne etter mankoliste. Kataloger AFA 47 og 48, Zumstein 47, Scott 47, Yvert 42. Svarer alle.

R. A. Ekjord — Boks 214, Asker.

Jeg har kronemerker 1940 kr. 1.00 til 5.00 og 1½ kr. 1945, nr. 229 til 232 og 330. Ønsker å bytte disse mot okkupasjonsmerker, Dronning Maud, Krone 1937 eller selge dem. Basis Norgeskatalogen 1947. I tilfelle oppdeling, kun i hel serie fireblokker.

Filatelisten — Postboks 54, Alesund.

Søker bytte frimerker med hele Skandinavia. Korresp. engelsk, tysk, polsk, tsjekkisk.

A. Chrobak — Králov Dvůr — Pocaply 97 u. Berouna, C. S. R.

Amerika (U.S.A.) samlere og venner

finner underholdning og lærdom i

AMERIKAS PRESIDENTER

av O. B. GRIMLEY

(med portretter av alle presidentene).

Innb. kr. 17.10, hft. kr. 13.90.

Hos Deres bokhandler.

BRØGGERS BOKTR. FORLAG

Oslo 10.

Meddelelser fra FORBUNDET

Autoriserte frimerkehandlere.

Følgende *handlere* har fornyet sin autorisasjon for 1948 innen den i lovene fastsatte frist:

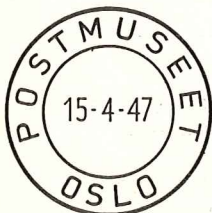
- Nr. 2. Anton Holmboe, Oslo.
» 3. Alf Eide, Oslo.
» 5. Ragnar Breda Sørensen, Drammen.
» 6. Sverre Øyen, Trondheim.
» 7. Kaare Peersen, Kristiansand S.
» 8. Gerh. Mæland, Bergen.
» 9. a. Bernt C. Middelthon, Stvanger.
» 9. b. Hj. Eide, Oslo.
» 11. Peder Jensen, Skien.
» 12. H. Kvande Pettersen, Kr.sund N.
» 13. Finn O. Arnesen, Oslo.
» 15. Karl I. Martinussen, Alesund.
» 17. Einar Øiseth, Oslo.
» 18. Gunnar Støttum, Oslo.
» 23. Arvid Sivertsen, Trondheim.
» 24. T. Sundsdal, Nesbyen.
» 25. Einar Nilsson, Sandefjord.
» 26. Arne Berg, Bodø.
» 27. Olav Nygaard, Sandnes.
» 28. Martin Holm, Alesund.
» 30. Harald Seierstad, Bergen.
» 32. Hans Pettersen, Sandnes.
» 34. Regy Gabrielsen, Haugesund.

Alle dollar-verdier —

Columbus og Omaha kjøpes til meget god pris. Likeledes samtlige pund-verdier England.

FINN O. ARNESEN

Aut. frimerkehandler
≡≡≡ Skippergaten 36 — Oslo

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

- Søndag kl. 12—15
Tirsdag » 10—15
Torsdag » 10—15
Fredag » 10—15

Danmark

Gledelig melding til våre venner,

abonnenter og annonsører i Norge.

I henhold til overenskomst kan De fra d. d.:

- Tegne eller fornye Deres abonnement,
- bestille Deres annonser,
- bestille Deres løssalgseksemplarer,
- få alle fornødne opplysninger

hos Norsk Filatelistisk Tidsskrift.
Henvend Dem straks direkte til
forretn.føreren, *F. C. Svendsen jr.*,
Sportsdepotet, Bergen, så De ikke
kommer til å savne

FRIMÆRKESAMLEREN

Fagblad for Filатели.

Frederiksborggade 34 — København K.

Samlere!

Jeg sender Dem utvalg i bedre
skandinaviske merker.

Send meg Deres mankoliste, og
jeg sender Dem mitt tilbud.

Rimelige priser. — Bytteforstan-
dere innrømmes rabatt.

F. C. MOLDENHAUER

Postboks 65, Minde pr. Bergen.

ALBUM for frimerker kr. 8.15
» helsaker » 9.80
Løse blad alltid på lager.

Fås hos frimerkehandlerne eller direkte fra

AAS & HOFFMANN

Oscars gt. 1 C - Telefon 46 79 77 - Oslo.

Forbundets postgirokonto er:

692 68